GEO

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΤΩ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΩ 3,591 ΑΠΟ 6/18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881
ΦΥΛΛΩ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΙΣΑΝ ΔΙΑΤΡΙΒΗΝ

ΥΠΟ

ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΙΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΩΝ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΗΣ ΟΜΩΣ ΕΚ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

**ΑΦΟΡΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ**

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΥΠΟ

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ *καὶ* ΕΥΣΤΡ. ΔΟΣΤΗ.

(Τῆς ἄνω ἀπαντήσεως περίληψις ἐστάλη νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν «Νεολόγον».

ΚΑΙ ΤΟΥΛΑΣ ΚΥΤΙΚΟΣ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ
1881

2035

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΤΩ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΩ 3,591 ΑΠΟ 6/18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881
ΦΥΛΛΩ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΙΣΑΝ ΔΙΑΤΡΙΒΗΝ

ΥΠΟ

ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΙΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΩΝ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΗΣ ΟΜΩΣ ΕΚ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

**ΑΦΟΡΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ**

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ καὶ ΕΥΣΤΡ. ΔΟΣΤΗ.

[Τῆς ἄνω ἀπαντήσεως περίληψις ἐστάλη νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν «Νεολόγον».]

ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ

1881

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

2258

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 3,591 ἀπὸ 6/18 Μαρτίου 1881 φύλλῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφημερίδος

«ΝΕΟΛΟΓΟΣ»

καταχωρισθεῖσαν διατριβήν.

Εἰς τὸ ἀπὸ 6]18 Μαρτίου ε. ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 3,591 φύλλον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Νεολόγος» κατεχωρίσθη διατριβὴ ὑπό τινων ἐν Κων/πόλει διαμενόντων κακοβούλων, καὶ ὡς μὴ ὤφειλε Συμπολιτῶν ἡμῶν Δελβινακιωτῶν, πλήρης καθ' ἡμῶν καὶ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κυρίου Ἰωάννου Βούρη ἀναισχύντων ψευδολογιῶν, αἵτινες μόνον εἰς τὴν κακόβουλον κεφαλὴν αὐτῶν καὶ τὴν μοχθηρὰν αὐτῶν καρδίαν ἠδύναντο νὰ εἰσχωρήσωσι καὶ ἐκ τῆς βδελυρᾶς αὐτῶν γλώσσης ἠδύναντο νὰ πλασθῶσι καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν δημοσιότητα.

Ἡ πλήρης αὕτη ὅμως ψευδολογιῶν διατριβή, ἢ μᾶλλον αὐτὸ τὸ ἐξάμβλωμα, συνελήφθη εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἐνταῦθα ὁμοφρόνων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Δελβινακιωτῶν καὶ ἐκυοφορήθη καὶ κυοφορούμενον διεβιβάσθη πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τεχθὲν καὶ χειραγωγηθὲν ὑπ' αὐτῶν, εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰς τὴν δημοσιότητα.

Λυπούμεθα τῇ ἀληθείᾳ, εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνασκευάσωμεν ψεύδη καὶ νὰ ἀποκαλέσωμεν συμπολίτας ἡμῶν δημοσίᾳ, ἀναιδεῖς ψευδολόγους καὶ συκοφάντας, οἵτινες προέβησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀναιδείας, ὥστε νὰ μεταμορφώσωσι πραγματικὰς ἀληθείας εἰς ἀναίσχυντα ψεύδη. Ἀλλ' ἂς ὄψωνται αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες κατέφυγον εἰς τοιαῦτα ταπεινὰ καὶ κακόζηλα μέσα τῆς δημοσιότητος καὶ ἔπλασαν τοιαῦτα ἀναίσχυντα ψεύδη, ὥστε μᾶς ἔφεραν εἰς τοιαύτην δυσάρεστον θέσιν νὰ πράξωμεν ὅ,τι δὲν ἐπεθυμοῦμεν, καὶ λυπούμεθα δι' αὐτό· διότι ἄλλως ἐὰν ἐσιωπῶμεν, ἠθέλομεν ἐκληφθῇ ὡς ἀποδεχόμενοι τὰ πρὸς ἡμᾶς πλαττόμενα καὶ ἀποδιδόμενα ψεύδη, καὶ ἑπομένως οἱ μὴ γινώσκοντες τὴν ἀλήθειαν ἤθελον πιστεύσει ὅ,τι καθ' ἡμῶν ἀναγινώσκουσι· διὸ ἐξ ἀνάγκης ἐρχόμεθα νὰ ἀποδείξωμεν δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὅτι πάντα τὰ γραφέντα καθ' ἡμῶν εἶναι πλάσματα τῆς φαντασιοπληξίας τῆς παντεμελοῦς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν διατριβὴν ὑπογραφομένης καὶ ἐκ τεσσάρων μελῶν συγκειμένης, ἤτοι τῶν κκ. Χρ. Γ. Κιτσούλη, Λεωνίδα Π. Μωραΐτη, Ν. Π. Τσοκῶνα καὶ Γεωρ. Δ. Τζαγγούλη ἢ μᾶλλον αὐτοῦ τοῦ ὄπισθεν τῶν τεσσάρων κρυπτομένου καὶ βεβαίως προέδρου αὐτῶν, ἀσκοῦ φουσκωμένου, ὃν φουσκωμένον ἀσκὸν διὰ τὴν κουφότητά του «τὸν ἐπῆρεν ὁ ἄνεμος» (ὡς λέγουσιν ἐν Ἠπείρῳ) καὶ τὸν ἀνεβίβασεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ νὰ κουβεντιάζῃ ἐκεῖ μὲ τοὺς ἀγγέλους, καὶ διὰ τοῦτο εὑρισκόμενος εἰς ὑψηλὰς οὐρανίους ἐκεῖσε ἀσχολίας, δὲν εὑρέθη εἰς τὴν γῆν μετὰ τὸ τέλος τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑπαγορευθείσης εἴτε καὶ συνταχθείσης διατριβῆς, ἵνα ὑπογράψῃ αὐτὴν καὶ ὁ πρόεδρος αὐτὸς τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Καὶ νὴ Δία τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις εἰς τὰ ἐπίγεια βαδίζων πρὸς τὰ οὐράνια ἀτενίζει, ὅπως ἀνακαλύψῃ κομήτην τινὰ ἢ ἄλλο τι οὐράνιον σῶμα, μὴ γνωστὸν τέως εἰς τοὺς περὶ τὰ οὐράνια σώματα ἀσχολουμένους!!!...

Οἱ κύριοι οὗτοι διατριβογράφοι καὶ τινες ἄλλοι ὀπαδοί των, τὴν διαχείρισιν τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν κληροδοτημάτων τῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν τῆς Κοινότητος ἡμῶν Δελβινακίου τῆς Ἠπείρου ὀρεγόμενοι καὶ ἀσχολούμενοι πῶς νὰ εἰσπηδήσωσιν εἰς αὐτὴν, ἥτις ἔχει πολὺ τὸ γόητρον δι' αὐτούς, ἀπεπειράθησαν διαφοροτρόπως, καὶ ἡ πρώτη αὐτῶν ἀπόπειρα χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1874, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1874 παρ' ἡμῖν ἐπιτροπικοῦ ἀντιγράφου τινῶν τῶν ἐν Δελβινακίῳ συμπολιτῶν, κατὰ συνεννόησιν καί τινων ἐν Κωνσταντινουπόλει, δι' οὗ διορίζονται ἓξ μέλη ἀποτελοῦντα ἐπιτροπὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένουσαν, οἱ κκ. Ἡρ. Βασιάδης πρόεδρος, Νικόλαος Δουρδούφης ὑποπρόεδρος, Κωνστ. Μερτσάρης Σύμβουλος, Χρ. Κιτσούλης Ταμίας, Ἰωάννης Ἰακώβου Γεν. Γραμματεὺς καὶ Θωμᾶς Γκιόχας εἰδικός, καὶ διὰ μίαν τριετίαν.

Ὁ διορισμὸς τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ διατάσσῃ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴν νὰ πέμπῃ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πάντα τὰ εἰσοδήματα καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐν τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ κληροδοτημάτων τῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν τοῦ Δελβινακίου τῆς Ἠπείρου, αὕτη δὲ νὰ πέμπῃ εἰς Δελβινάκιον τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς πληρωμὴν

τῆς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων καὶ ἑνὸς ἰατροῦ τῆς Κοινότητος· τὰ δὲ ἐπίλοιπα νὰ διαχειρίζηται εἴτε τοκίζῃ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ πρὸς αὔξησιν δῆθεν τῶν κεφαλαίων. Τὴν παράδοξον ὅμως ταύτην καὶ ἀσύμφορον πρὸς τὴν Κοινότητα ἡμῶν καὶ ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς διατάξεις τῶν διαθηκῶν τῶν ἀοιδίμων κληροδοτῶν πρᾶξιν (τοῦ νὰ ταξειδεύωσιν ἐξ Ἀθηνῶν τὰ εἰσοδήματα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Δελβινάκιον, ὡσανεὶ ἀπῃτεῖτο νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ὡς ὑπὸ λοιμοῦ προερχόμενα), ἀπεκρούσαμεν ἡμεῖς οἱ ἐπίτροποι ἐντεῦθεν καὶ ὁ κ. Ι. Βούρης. Ἀπαντῶντες δ' ἡμῖν διὰ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1875 ἐπιστολῆς των οἱ κκ. Κωνστ. Ι. Μερτσάρης, Χρ. Ι. Κιτσούλης, Θωμᾶς Γκιόχας καὶ Δημ. Ν. Μπίμας, λέγουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τάδε· «Ἀπαντῶμεν εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ἀναφερομένας περικοπὰς ἐχούσας· Τινὲς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κακοβούλων, πείθοντες καὶ τοὺς μὴ εἰδότας ποῦ τὴν ὑπογραφὴν τιθέασι, θέλουν νὰ σύρουν τὰ εἰσοδήματα τῶν κληροδοτημάτων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα μεταχειρίζωνται εἰς τὴν ἐργασίαν των, δανείζουσιν εἰς χαρτοπαίκτας ἢ παίζοντας χρεώγραφα καὶ μὲ ἄλλους λόγους πολλά.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«Ἐμάθατε βέβαια (ἐννοεῖται διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1874 ἀνωτέρω ἐπιτροπικοῦ) ὅτι πρῶτος διαχειριστὴς θὰ ἦτον ὁ κ. Βασιάδης. Τὸν κ. Βασιάδην ἐξετίμησε τὸ ἔθνος ἀρκετά, διότι οὔτε χαρτιὰ παίζει οὔτε ντάμαν, φιλολογεῖ εἰς τὸν Ἐθν. Σύλλογον, καὶ φημίζεται διὰ τὴν ἰατρικήν του».

Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς ἄλλας ἀποπείρας τῆς εἰς τὴν ἀνωτέρω διαχείρησιν τῶν κληροδοτημάτων εἰσπηδήσεως, καὶ εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ψευδολογίας τῶν χρηστῶν αὐτῶν πατριωτῶν, ὀφείλομεν κατὰ καθῆκον νὰ εἴπωμεν δύο λέξεις εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀφορῶντα τὸν κ. Βασιάδην. Ἀνομολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὁ κ. Βασιάδης χαίρει τῷ ὄντι ἐθνικὴν ὑπόληψιν καὶ φιλολογεῖ εἰς τὸν Ἐθν. Σύλλογον εἴτε καὶ εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ φημίζεται διὰ τὴν ἰατρικήν του, ἀγνοοῦμεν δὲ ἂν παίζῃ ἢ οὔ χαρτιά, εἰς τὴν *ντάμαν* ὅμως, καίτοι γνωρίζων καλῶς νὰ παίζῃ, ἔχασεν.

Ἀποτυχοῦσα ἡ ἀνωτέρω ἑταιρία εἰς τὴν προειρημένην ἀπόπειράν της, τοῦ νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ εἰσοδήματα κλ., κατέφυγεν εἰς ἄλλην ἔτι παραδοξωτέραν, τουτέστι προέτεινεν ἵνα τὰ ἐνταῦθα κληροδοτήματα τῆς κοινότητος ἡμῶν Δελβινακίου, τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλολογικοῦ Ἠπει-

ρωτικοῦ Συλλόγου, ὅστις νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐφορίαν τῶν ἐν Δελβινακίῳ σχολείων, τὰ δὲ εἰσοδήματα αὐτῶν νὰ διαβιβάζωνται ἐντεῦθεν εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ, ὡσανεὶ οἱ ἡμέτεροι ἀοίδιμοι συμπολῖται Δελβινακιῶται ἐκληροδότησαν τὰ χρήματά των καὶ τὰ κτήματά των εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰς ἐκκλησίας τοῦ Δελβινακίου, ἵνα διαχειρίζηται ταῦτα ὁ Ἠπειρωτικὸς Φιλολ. Σύλλογος, καὶ ὡσανεὶ τὸ Δελβινάκιον ἀμοιροῦν καταλλήλων τέκνων αὐτοῦ πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἐτίθετο ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Φιλ. Ἠπειρ. Συλλόγου· καὶ προέβη μάλιστα ἡ ἀνωτέρω ἑταιρία εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἐπισήμου δημογεροντικῆς σφραγῖδος τῆς Κοινότητος ἡμῶν Δελβινακίου, κατασκευάσασα τρεῖς ἄλλας, ἐξ ὧν μίαν μὲν ἐνεχείρισε τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει προειρημένῃ ἐπιτροπῇ, ἑτέραν νὰ ἐξαποστείλῃ εἰς Δελβινάκιον καὶ τρίτην εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐπιτροπήν.

Ἀποκρουσάντων ἡμῶν τε καὶ τοῦ κ. Ι. Βούρη τότε τὰ τοιαῦτα παράλογα ἅμα δὲ καὶ γελοῖα κινήματα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καί τινων ἐν Δελβινακίῳ ὀπαδῶν των, ἡ ἀνωτέρω ἑταιρία παρητήθη τῶν ἐνεργειῶν της ἐκείνων καὶ ἀνεπαύετο μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1879 ὅτε ἤγειρε καὶ πάλιν κεφαλὴν καὶ συνεννοηθεῖσα μετὰ τῶν ἐν Δελβινακίῳ ὀπαδῶν της, ἐνοικίασε πρὸς τὸν ὀπαδὸν αὐτῆς κ. Κώσταν Μερτσάρην διὰ 3 ἔτη τὰ ἐνοίκια τῶν ἐνταῦθα ἀκινήτων κληροδοτημάτων, μετὰ ζημίας τῆς Κοινότητος κατ' ἔτος λιρῶν ὀθωμ. *τεσσαράκοντα*.

Ἀποκρουσάντων ἡμῶν τε καὶ τοῦ κ. Βούρη δι' ἐπιστολῶν μας πρὸς τὴν Κοινότητα καὶ τὴν ἀσύμφορον ταύτην πρᾶξιν διὰ τὴν κοινότητα, καὶ ἀτιμάζουσαν αὐτὴν, ἠκύρωσεν ἡ κοινότης τὴν κερδοσκοπικὴν ταύτην ἐνοικίασιν. (ὅρα σελ. 108 φυλλαδίου Βούρη ἐπιστολὴν ἡμῶν 7 Δεκεμβρίου 1879 καὶ ἀπάντησιν τῆς κοινότητος σ. 124 φυλ. Βούρη καὶ 23 Μαρτίου 1880, ἐν ᾗ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀναφέρονται καὶ τάδε·) «Ὅσον δὲ διὰ τὴν ὑπενοικίασιν τῶν »αὐτόθι κτημάτων ὁλικῶς ἐπὶ τριετίαν, περὶ ἧς εἴχετε πληροφο»ρηθῇ, ἡ κοινότης λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς παρατηρήσεις ὑμῶν »καὶ τὰς τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Ἰωάννου Βούρη, ἐγκατέλειψεν αὐτὸ »τὸ σχέδιον, πεποιθυῖα ὅτι ὑμεῖς εὐσυνειδότως καὶ πατριωτικῶς »θὰ ἐξυπηρετήσητε τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος ἄνευ βλάβης »τῶν συμφερόντων της, οὐδὲ φέροντες ἐμπόδια εἰς τὰ παρὰ τῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

»κοινότητος λαμβανόμενα μέτρα πρὸς προαγωγὴν εἰς ὅ,τι νομίζει »συντελεστικὸν καὶ ὠφέλιμον».

Ἀποτυχούσης καὶ τῆς ἀποπείρας ταύτης, ἡ εταιρία αὕτη κατέφυγεν εἰς τὸν διορισμὸν τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐνεργηθείσης διὰ παραβάσεως τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῇ Πατρίδι κανονισμοῦ τῆς κοινότητος καὶ ἄλλων παρανομιῶν, συγκειμένης ἐκ τῶν κκ. Κ. Μερτσάρη, Κωστάκη Ἐξάρχου καὶ ἱερέως Εὐστρατίου Παππακοτρότσου καὶ ἔπεμψε ταύτην εἰς Ἀθήνας, ἥτις ἐλθοῦσα ἤγειρε καθ' ἡμῶν ἀγωγὴν ἀπὸ 20 Μαΐου 1880 ἀπαιτοῦσα παρ' ἡμῶν, ὅ,τι ἡ φαντασιοπληξία αὐτῆς τε τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὀπαδῶν της τῇ ὑπηγόρευσε, μυθώδη καὶ ἀνύπαρκτα ποσὰ *τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν!!* καὶ διὰ νὰ μᾶς ἐκπλήξῃ κατέσχε καὶ τὴν ἀκίνητον ἡμῶν περιουσίαν!! Βλέπουσα δὲ ὅτι ἡ ἀγωγή της αὕτη θὰ ἀποτύχῃ, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπιτύχῃ οὐδὲν θὰ ἔχῃ νὰ λάβῃ παρ' ἡμῶν, ὡς τοῦτο καταφαίνεται εἰς τοὺς σταλέντας πρός τε τὴν κοινότητα καὶ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει λεπτομερεῖς καὶ κατὰ προσέγγισιν λογαριασμούς, φαινομένους καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βούρη ἐκδοθὲν φυλλάδιον, συνταχθὲν κατὰ παράκλησιν τῶν ἐν Δελβινακίῳ συμπολιτῶν διὰ τῆς ἀπὸ 9 Μαρτίου 1880 ἐπιστολῆς των, καὶ περιέχον ἅπαντας τοὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας λογαριασμοὺς μέχρι τέλους τοῦ 1879 τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν κληροδοτημάτων (ὅρα σ. 16 καὶ ἐφ. φυλ. Βούρη καὶ τὸν ἐν τῷ αὐτῷ φυλλ. πίνακα), κατέφυγεν εἰς τὸ μέσον τοῦ νὰ παρακωλύσῃ καὶ τοὺς ἐν Κ/πόλει ἀγαθοὺς συμπολίτας καὶ τοὺς ἐν Δελβινακίῳ, τοῦ νὰ μὴ λαμβάνωσιν ἐκ τῶν τοῦ κ. Βούρη φυλλαδίων, διὰ νὰ τοὺς ἔχῃ ὡς τοὺς εἶχε πάντοτε εἰς τὸ σκότος διὰ τοὺς ἐπιδιωκομένους παρ' αὐτῆς σκοπούς της, ἀποκρύπτουσα καὶ τοὺς λογαριασμοὺς οὓς ἐπέμπομεν.

Ἐπὶ τέλους δὲ εἰς τὴν ἀνωτέρω διατριβήν της γράφουσα, διὰ τῶν ὑπὸ τὴν διατριβὴν τεσσάρων ὑπογεγραμμένων ὀπαδῶν της καὶ τοῦ ὄπισθεν αὐτῶν κρυπτομένου, ἀναιδῆ ψεύδη λέγει. Α΄) ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1866 ηὐτύχησεν ἡ πατρὶς ἡμῶν (Δελβινάκιον τῆς Ἠπείρου) ὅπως πλουτισθῇ δι' εἰσοδημάτων οὐχὶ εὐκαταφρονήτων, τῇ γενναιοδωρίᾳ τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων συμπολιτῶν ἡμῶν κ. Γεωρ. Ψίμα καὶ διαφόρων ἄλλων παρεπιδημούντων ἐν Ῥωσσίᾳ, Ῥουμανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ὅτι τὰ εἰσοδήματα ταῦτα συμποσούμενα εἰς 350 περίπου λίρας ἐξ ἀκινήτου καὶ κινητῆς περιουσίας, ἡ κοινότης ἡμῶν ἐξελέξατο ἡμᾶς σὺν τῷ μακαρίτῃ συνε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πιτρόπῳ ἡμῶν Γεωρ. Κουτζιούκῃ, πρὸ 2 ἐτῶν μεταστάντι, ὅπως χαριζόμενοι (δῆθεν) τῇ πατρίδι εἰσπράττωμεν τὰ ἐν λόγῳ εἰσοδήματα, καὶ ὅτι οἱ ἐν Δελβινακίῳ διαρκῶς διαμένοντες (δῆθεν) τσορμπατζίδες κκ. Παν. Δάλλας, Γεώργιος Λάμπρου μετὰ τοῦ υἱοῦ του Ἰωάννου καὶ Κ. Κάμητζος, οἱ τιμαριοῦχοι (δῆθεν) τῆς Κοινότητος!! συνεφώνησαν (δῆθεν) μετ' ἀμφοτέρων ἡμῶν πρὸς παντελῆ καταστροφὴν οὐ μόνον τῶν προσόδων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν κτημάτων εἰ δυνατόν (!!) πρὸς ἴδιον ὄφελος καὶ ἀδικοῦσι τὴν εντόπιον νεολαίαν, μένουσαν μὲ ἕνα μόνον διδάσκαλον (!!!) καὶ τοῦτον ἐναλλασσόμενον ὑπ'αὐτῶν ἰδιοτελείας χάριν (!!!) καὶ ὅτι ἡ κοινότης εἰς ταῦτα οὐδόλως ἐκώφευε καὶ ὅτι (δῆθεν) διαμαρτυρομένη εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν οὐδόλως ἐλάμβανεν αὐτὴ ὑπ' ὄψιν τὰς διαμαρτυρήσεις της. Καὶ ὅτι τὴν οἰκτρὰν καὶ ἐλεεινὴν ταύτην κατάστασιν τῶν κοινῶν βλέπουσα ἡ κοινότης!!! προέβη εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐπὶ δεκατετραετίαν ἀποῤῥοφώσης τοὺς πόρους αὐτῆς καὶ τὴν νεολαίαν εἰς μεσαιωνικὸν καταδικάσασαν σκότος ἐπιτροπῆς, δι' ἐκλογῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τῶν κκ. Κ. Μερτσάρη, Κ. Ἐξάρχου καὶ ἱερέως Εὐστρατίου κλπ. ἥτις ἀφιχθεῖσα εἰς Ἀθήνας κατὰ τὰ μέσα Μαΐου 1880 ἤγειρε τὴν ἀνωτέρω καθ' ἡμῶν ἀγωγήν, ἀπαιτοῦσα, ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, *τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν!!!* Καὶ ὅτι δικασθείσης τῆς ὑποθέσεως, τὸ Ἐφετεῖον ἐπέβαλεν ὅρκον κατὰ πρότασιν ἡμῶν, ὃν ἡ κοινότης προθύμως ἀπεδέξατο· καὶ ὅτι ἡμεῖς δῆθεν σπείρομεν τὴν διχόνοιαν ἔν τε ἐν Δελβινακίῳ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τοὺς συμπολίτας διὰ τοῦ Π. Δάλλα ἐν Δελβινακίῳ καὶ τοῦ Ι. Λάμπρου ἐν Κωνσταντινουπόλει διανέμοντες δι' αὐτῶν φυλλάδια πρὸς τοὺς συμπολίτας, περιέχοντα τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν τε ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς κοινότητος, ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Βούρη «τοῦ ἄλλως τε χρηστοῦ», ἀλλὰ παρασυρομένου δῆθεν ὑφ' ἡμῶν πρὸς ἐπίμετρον τῶν δυστυχιῶν τῆς κοινότητος (!!!) Β') Ὅτι ὁ κ. Βούρης ὑπόσχεται ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐανθία δωρήσεται τῇ κοινότητι πρὸς ἀνέγερσιν Παρθεναγωγείου δρ. 5,000 ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι ὁ Ἀντ. Γεωργίου θὰ μείνῃ ἰσοβίως (!!!) ἐπίτροπος ἐν Ἀθήναις, καίτοι ἀποτυφλωθείς· καὶ ὅτι ὁ κ. Βούρης προσβάλλει τὸν ἅγιον Δρυϊνουπόλεως ὡς ἀπειλήσαντα δι' *ἐπιτιμίου* τὸν Κωστ. Κάμητζον. Γ'.) ὅτι τὰ φυλλάδια διενέμοντο εἰς ἐκείνους μόνον οἵτινες (δῆθεν) θὰ ὑπέγραφον εἰς ἐπισυνημμένην τοῦ κ. Βούρη ἐπι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

στολήν, δι' ἧς (δῆθεν) ὑπεχρέου τοὺς γράψαντας εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς(!!!)

Ὅθεν ἀπαντῶντες εἰς ὅλας των τὰς ἀνωτέρω ψευδολογίας, λέγομεν·

Α'.) Ὅτι δὶς ἡ Κοινότης ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀντ. Γεωργίου περὶ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς ἐπιτρόπου διαχειριστοῦ καὶ δὶς οὗτος ἠρνήθη τοῦτο, γράψας ἐπὶ τέλους ὅτι δέχεται τὸν διορισμόν, ἐὰν ἔχῃ συνεπιτρόπους τὸν κ. Εὐστράτιον Π. Δόστην καὶ τὸν μακαρίτην Γεώργιον Κουτσούκην. Καὶ οὕτως ἡ κοινότης διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1866 ἐπιτροπικοῦ ἐγγράφου διώρισεν ἡμᾶς τοιούτους, ἄνευ ὅμως τοῦ ὅρου, ὅπως χαριζόμενοι κλπ. διαχειριζώμεθα τὰ ἐνταῦθα κληροδοτήματα τῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν. Ἡ φράσις δὲ αὕτη «ὅπως χαριζόμενοι κλπ.» εἶναι γέννημα τῆς φαντασίας τῶν διατριβογράφων. Ἡμεῖς εἴμεθα κύριοι τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν καὶ γινώσκομεν ὁποίαν χρῆσιν νὰ κάμωμεν αὐτῶν. Ἄς συλλογισθῶσιν ὅμως, οἱ λαβόντες παρ' ἡμῶν τέσσαρας χιλιάδας δραχμῶν τὸν Μάρτιον τοῦ 1880 διὰ συναλλαγματικῆς, ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἱερῶν τῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν κληροδοτημάτων καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1880 καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1881 ἑτέρας 2,895 παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἐκ τοῦ τόκου τῶν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένων χρημάτων τῶν Σχολείων ὅτι ἐσπατάλησαν ταύτας, ἐν ὅλῳ ἓξ χιλιάδας ὀκτακοσίας ἐννενήκοντα πέντε δραχμῶν (6895), ὅπως εἰσπηδήσωσιν εἰς τὴν ἱερὰν περιουσίαν τῆς κοινότητος καὶ μεταβάλωσιν αὐτὴν εἰς *τιμάριον* τῶν φίλων καὶ συγγενῶν των, ἐπιχειρήσαντες δίκην καὶ πλάσαντες τὸ ψεῦδος τῆς ἀπαιτήσεως τῶν 35,000 δρ. ὅπως ἐξαπατήσωσι τὴν κοινότητα, ἐν ᾧ μόλις ἀφήσαντες ἐδῶ δραχ. 174 καὶ 50/00 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ 1879, ὀφείλουσιν εἰς τὴν πρὸς τὸν μακαρίτην Χρ. Βλάχαν ὑπογραφὴν ἡμῶν τῶν ἐπιτρόπων, ἣν ἐδώκαμεν καὶ ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τὸ διὰ τοὺς πτωχοὺς κληροδότημα τοῦ μακαρίτου Ζώη Γκούϊα, ὡς δάνειον εἰς βάρος τῆς κοινότητος, κεφάλαιον καὶ τόκους μέχρι σήμερον ὑπὲρ τὰς *ἓξ χιλιάδας δραχμῶν* (φυλ. Βούρη σελ. 57).

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπείαν καὶ διαχείρησιν ἀπεδέχθημεν, διεξαγάγομεν πολυχρονίους καὶ πολυαγώνους δίκας καὶ δαπανήσαντες ἰδίαν ἡμῶν περιουσίαν κατελάβομεν ἐκ χειρῶν ἀδίκων τὰ κληροδοτήματα μετὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1870, ἀλλὰ πῶς κατελάβομεν ταῦτα; *σαθρὰ καὶ ἑτοιμόῤῥοπα*, στηριζόμενα εἰς ὀλίγους μό-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νον ξυλίνους στύλους κρατοῦντας τὴν στέγην καὶ τὰς κεράμους. Μὴ ἔχοντες δὲ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων αὐτῶν ἀνὰ χεῖρας χρήματα, ἐδαπανήσαμεν πλὴν τῶν εἰς περάτωσιν τῶν δικῶν αὐτῶν δαπανῶν ἰδίαν περιουσίαν, ἀνεκαινίσαμεν ἐκ βάθρων σχεδὸν ταῦτα, ἀγοράσαντες καὶ παρακείμενον γήπεδον καὶ αὐξήσαντες ἓν ἔτι μαγαζεῖον, ἐθέσαμεν πάντα ὑπὸ ἐνοίκιον κατὰ διπλάσιον καὶ πλέον χρηματικὸν ποσὸν ἢ ὅπως ὁ κληροδότης τὰ εἶχεν ἐνοικιάσει, καὶ παρέχουσιν οὕτως σήμερον τῇ κοινότητι πλέον τῶν *ἓξ χιλ. δραχμῶν* κατὰ μέσον ὅρον. Ἐνῷ οἱ συκοφάνται ἡμῶν καὶ οἱ ὀπαδοί των συνενοούμενοι καὶ μετά τινων τῶν ἐν Ἀθήναις ὁμοφρονούντων αὐτοῖς, ἐπώλησαν ταῦτα, ὡς ἀσήμαντα δῆθεν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, ἀντὶ *δέκα μόνον χιλιάδων γροσίων* ἅπαξ λαμβανομένων.

Β΄.) Μετὰ τὰ μέσα τοῦ προειρημένου ἔτους 1870 ἠρχίσαμεν νὰ λαμβάνωμεν καί τινα ποσὰ ἐκ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν ἕως τότε ἐνοικιαστῶν. Τὰ δὲ ἐν τῇ Τραπέζῃ κληροδοτήματα ἐτέθησαν ἐν αὐτῇ οὐχὶ ὡς ψευδόμενοι οἱ συκοφάνται ἡμῶν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ 1866 ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1872 ὡς ἑξῆς· Φεβρ. 19—26 τοῦ 1872 (ὅρα φυλ. Βούρη σελ. 34), Μαΐου 18 τοῦ 1873 (ὅρα φυλ. Βούρη σελ. 35).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Γ΄.) Ψεύδονται οἱ συκοφάνται ἡμῶν, λέγοντες ὅτι (δῆθεν) διεμαρτυρεῖτο ἡ Κοινότης εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν καὶ ὅτι αὕτη δὲν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονά της, διότι οὔτε αἰτίαν εἶχον νὰ διαμαρτυρηθῶσιν οὔτε διεμαρτυρήθησάν ποτε· καὶ δι' ἰδίους αὐτῶν σκοποὺς παρεμβάλλουσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, ἥτις οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰς τῆς Κοινότητος.

Δ΄.) Καὶ ὅτι ὑπῆρξε συμφωνία μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐν Δελβινακίῳ ἀδίκως συκοφαντουμένων συμπολιτῶν ἡμῶν Παναγιώτου Δάλλα, Γεωργίου Λάμπρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Κώστα Ντάλε ἢ Κάμητσου, πρὸς παντελῆ καταστροφὴν οὐ μόνον τῶν προσόδων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν κτημάτων, διότι οὔτε τὰ εἰσοδήματα κατὰ κεραίαν ἔπαθον, καὶ ἀπόδειξις τὰ ὅσα ἡ κοινότης ἔλαβε (φυλ. Βούρη σελ. 91 καὶ 92), οὔτε τὰ κτήματα κατεστράφησαν, ἅπερ ὑπάρχουσιν ἀκμαῖα καὶ μάλιστα ὁ ἐκλεκτός των τυχοδιώκτης Κωστάκης Ἐξάρχου, περιδιαβάζει πρὸ αὐτῶν τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐντεῦθεν διερχομένους διὰ τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πατρίδος διὰ τὴν Κων-

σταντινούπολιν συμπολίτας, δεικνύων ὁ ἀναίσχυντος τὰ ἐδικά μας ἔργα. Ἐνῷ οἱ συκοφάνται αὐτοὶ οἱ ὡς δοκὸν (παλοῦκι) εἰς τὸν ὀφθαλμόν των τὰ κτήματα ὁρῶντες, ἠπείλησαν οἱ ἄθλιοι διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ των τυχοδιώκτου Κωστάκη Ἐξάρχου, ὅτι δὲν θ' ἀφήσωσιν εἰς αὐτὰ πέτραν ἐπὶ πέτρας, ἵνα μᾶς ἐκδικηθῶσι (φυλ. Βούρη σελ. 100). Οἱ συκοφάνται οὗτοι τοὺς ἀνωτέρω συμπολίτας κυρίους Π. Δάλλαν, Γ. Λάμπρον καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην καὶ τὸν Κωνστ. Κάμητσον τιτλοφοροῦσιν, ἀποκαλοῦντες αὐτοὺς τσορμπατζίδες καὶ τιμαριούχους ἐν ᾧ αὐτοὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτῶν εἶναι τζορμπατζίδες καὶ τιμαριοῦχοι τῆς ἀτυχοῦς Πατρίδος, τινὲς μάλιστα συνῆψαν και παρανόμους συμφωνίας ἵνα γείνωσι τιμαριοῦχοι καὶ τρέφωνται ὡς κηφῆνες ὑπὸ τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος χρημάτων, οἷοι εἶναι οἱ κκ. Κωστάκης Ἐξάρχου καὶ ὁ γυναικάδελφός του Εὐστρ. Ἀλέξης, οἵτινες οὐδὲν ὠφελοῦντες αὐτὴν ὑποσκάπτουσι τὰ θεμέλια αὐτῆς· οὐδέποτε δ' ἐπέμψαμεν χρήματα εἰς οὐδένα τῶν ἐν Δελβινακίῳ συμπολιτῶν ἄνευ γραπτῆς παραγγελίας καὶ τῶν ὑπογραφῶν τῆς κοινότητος. Πρῶτοι δὲ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα ἀκούσαντες ὅτι ἐκερδίσαμεν κατ' ἔφεσιν τὴν κατὰ Πέπη δίκην, ἔγραψαν ἡμῖν διὰ τῶν ἑξῆς ἐπιστολῶν των· α) διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1869 ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς «Ἀξιότιμε συμπολῖτα κ. Ἀντ. Γεωργίου σᾶς προσκυνουμεν ἀδελφικῶς ὡς καὶ τοὺς κκ. ἐπιτρόπους» τὰ ἑξῆς·

«Τὸ ἄκουσμα ὅτι αἱ προσπάθειαί σας ἐτελεσφόρησαν αἰσίως »ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μας καὶ κατεδικάσθη ὁ Πέπης κλπ......κατα»δεικνύομεν πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος καὶ σᾶς θερμο»παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχητε ἑτοίμους πέντε χιλ. δραχμῶν τὰς ὁ»ποίας θὰ πέμψητε εἰς τὴν Πατρίδα ἅμα παρὰ τῶν ἐκεῖ εἰδοποιη»θῆτε·» ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει 20 ὑπογραφάς, ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν κυρίων Χρ. Κιτσούλη, Νικ. Στ. Δουρδούφη, Ἰω. Ν. Ντόστη, Δημ. Ντίκου καὶ Γεωρ. Τσοκῶνα· β',) διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1870 «Ἀξιότιμε πατριῶτα κ. Ἀντ. Γεωργίου, ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα πα»ρεπιδημοῦντες πατριῶται ὡς καὶ οἱ ὑποσημειούμενοι δὲν ἀρνού»μεθα ὅλας τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας πρὸ τόσου καιροῦ ἐκάματε πρὸς »τὴν Πατρίδα, καὶ χωρὶς νὰ κολακεύσωμεν ὑμᾶς, εἴσθε ὁ μόνος »ἐκ τῶν αὐτόθι συμπατριωτῶν μας εὐεργέτης αὐτῆς· (ὁ Ἀντ. Γεωργίου δὲν ἀποδέχεται μόνος τὴν ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του ἀ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ποδιδομένην αὐτῷ τοιαύτην τιμὴν, ἀλλὰ ἐὰν εἰλικρινῶς ἀποδίδεται αὐτὴ, πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ὡσαύτως εἰς πάντας τοὺς ἐνταῦθα συνεπιτρόπους του). Παρὰ τῶν ἐν Δελβινακίῳ συγχωριανῶν »μας ἐπληροφορήθημεν περὶ τῶν ὅσων κατὰ καιροὺς ἐμβάσατε εἰς »τὴν Πατρίδα, τὰ ὁποῖα εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἐχρησίμευον »μεγάλως. Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ φροντίσητε νὰ ἐμβάσητε εἰσέτι »ἓν μέρος χρημάτων εἰς τοὺς ἐν Δελβινακίῳ ἡμετέρους διότι ἔχει »ἀνάγκην ἡ Πατρὶς καὶ ὅσα θὰ φροντίσητε νὰ στείλητε θὰ ἦναι »λίαν ἀναγκαῖα». Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ φέρει 16 ὑπογραφὰς, ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν κυρίων Νικ. Στ. Δουρδούφη, Δημ. Ν. Ντίκου, Χρ. Κιτσούλη, Ἰω. Ν. Μανωλέκα, Κωστ. Ἐξάρχου καὶ Κ. Ι. Κούλια. γ΄.) Διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1871 «Ἀξιότιμε κύριε Ἀντ. Γεωργίου »..... κλ. Ὅθεν ἀποτεινόμεθα πρὸς τὸν ὑμέτερον πατριωτισμὸν »ὅπως συνενοηθέντες μετὰ τῶν ἀξιοτίμων κ. Χρ. Βάϊα καὶ Ι. Τσαγκούλη, ἀποφασίσητε νὰ ἔχητε ἕτοιμα εἰς τὴν διάθεσίν σας τοὐλάχιστον πεντακοσίας λίρας (!)...... ἐκ τῶν γενναίων δωρημάτων »τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῆς Πατρίδος εἴτε ἐκ τῶν τοῦ μακαρίτου Κοττῆ εἴτε ἐκ τῶν τοῦ ἀοιδίμου Γεωρ. Ψίμα (1) καὶ ὁπόταν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Αἱ λέξεις αὗται «εἴτε ἐκ τῶν τοῦ μακαρίτου Κοττῆ (διότι τό τε μόνον ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν μόνον τὸ κληροδότημα τοῦ ἀοιδίμου Κοττῆ) εἴτε ἐκ τῶν τοῦ μακαρίου Ψίμα» ἐννοοῦσι νὰ ἐνεχυριάσωμεν τὸ ἐν τῇ Τραπέζῃ κληροδότημα τοῦ ἀοιδίμου Ἰωάννου Κοττῆ ἢ νὰ ὑποθηκίσωμεν τὰ ἀκίνητα κληροδοτήματα τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου Ψίμα· ἀλλ' ἡμεῖς χωρὶς νὰ προβῶμεν οὔτε εἰς ἐνεχυρίασιν οὔτε εἰς ὑποθήκην ἀμφοτέρων τῶν κληροδοτημάτων, διότι α΄) δὲν εἴχομεν τοιοῦτον δικαίωμα χορηγούμενον ἡμῖν ὑπὸ τῆς Κοινότητος· β΄) ὅτι καὶ ἂν εἴχομεν τοιοῦτον δικαίωμα θεωροῦμεν τὴν τοιαύτην ἀρχὴν οὐ μόνον ἀσύμφορον διὰ τὴν πατρίδα ἀλλὰ καὶ καταστρεπτικὴν διὰ τὰ κληροδοτήματα, διότι ἡ ἐνεχυρίασις τῶν κινητῶν (ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν χρημάτων) καὶ ἡ ὑποθήκη τῶν ἀκινήτων ἐπιφέρουσι τὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτῶν· δι' ὃ καὶ ἂν ἐχορηγεῖτο ἡμῖν τοιοῦτον δικαίωμα οὐδέποτε ἠθέλομεν προβῇ εἰς τοιοῦτον καταστρεπτικὸν διὰ τὰ κληροδοτήματα μέσον, καὶ οὕτως οἰκονομίσαμεν ὅπως ἠδυνήθημεν τὰ αἰτηθέντα παρὰ τῆς Κοινότητος χρήματα τότε· τὰ μὲν ἐξ ἰδίων ἡμῶν χρημάτων, τὰ δὲ ἐξ ἄλλως πως δανείου ἐπληρώσαμεν τὰς συναλλαγματικάς. Καὶ ὅμως οἱ ὀπαδοὶ τῶν συκοφαντῶν μας μᾶς ἀπέδωκαν καὶ τοιαύτην μομφὴν, ὅτι δῆθεν τὰ ἀκίνητα κληροδοτήματα εἴχομεν ὑποθηκίσει δανεισθέντες δι' ἰδίαν ἡμῶν ἐμπορικὴν χρῆσιν χρήματα, ὥστε ἠναγκάσθημεν νὰ πέμψωμεν κατὰ τὸ 1874 τῇ Κοινότητι πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑποθηκοφύλακος Ἀθηνῶν, ὅτι νὰ ἀκίνητα κληροδοτήματα εἰσὶν ἐλεύθερα

»γεινῇ χρεία νὰ τὰς ἐμβάσητε εἰς τὴν Πατρίδα· ἔπειτα καὶ ἡ θέ»λησις τῶν ἀειμνήστων διαθετῶν σκοπιμώτερον δὲν δύναται νὰ »ἐκτελεσθῇ ἢ σωζομένου τοῦ πατρίου ἐδάφους. Ἐπειδὴ ἐνδιαφέ»ρεσθε πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος ἀπὸ κάθε ἄλλον» κλπ. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει 14 ὑπογραφὰς ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν κυρίων Ν. Στ. Δουρδούφη, Δημ. Ντίκου, Κωστ. Ι. Μερτζάρη, Βασ. Ι. Σούλα, Κ. Ἐξάρχου καὶ Νικ. Μπρέσουρα. δ'.) Διὰ τῆς ἀπὸ 2 Φεβρ. 1872 «Ἀξιότιμε κύριε Ἀντ. Γεωργίου, ὁ ὑμέ»τερος πατριωτισμὸς εἶναι πλέον γνωστὸς ὥστε οὔτε προοίμια »οὔτε παρακλήσεις ἀπαιτεῖ, διότι παρὰ πάντα ἄλλον ὑπερμαχεῖτε »περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος........ἐσπευσμένως μᾶς γρά»φουσιν ἐκ Πατρίδος θερμοπαρακαλοῦντες περὶ χρημάτων διότι ἔ»χουσι μεγάλην ἀνάγκην.....ζητοῦσι δὲ ἐπὶ τούτῳ (400) τετρα»κοσίας λίρας καὶ τὴν ἀποστολὴν ταχεῖαν. Ὅθεν παρακαλοῦμεν »καὶ ταῦτα λαμβάνοντες πρὸ ὀφθαλμῶν συνενοηθῆτε ἀμέσως μετὰ »τῶν ἀξιοτίμων κυρίων Χρ. Βάϊα, Ἰω. Τσαγκούλη καὶ Ἰω. Βούρη, »πρὸς οὓς γράφομεν καὶ ἰδιαιτέρως, καὶ ὅπως οἴδατε καὶ ἠξεύρετε »ἐξοικονομήσατε τὸ ῥηθὲν ποσὸν καὶ ἄνευ βραδύτητος ἀποστεί»λατε εἰς τὴν Πατρίδα. Ἀλλὰ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐν τῇ Πα»τρίδι ἀνάγκη νὰ μᾶς ἀπαντήσητε ἀμέσως ἢ κάλλιον τηλεγρα»φήσατε ὅτι τὰ χρήματα ἀποστέλλονται, ὥστε νὰ τοὺς εἰδοποιή»σωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ τηλεγράφου πρὸς ἡσυχίαν τους». Καὶ αὕτη ἡ ἐπιστολὴ φέρει 15 ὑπογραφάς, ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν κυρίων Νικ. Δουρδούφη, Δημ. Ν. Ἰακώβου, Δημ. Ντήκου, Βασ. Ι. Σούλα, Θωμᾶ Γκιώχα καὶ Νικολ. Ἰ. Κακαρούκα. ε'.) Διὰ τῆς ἀπὸ 10/22 Μαΐου 1874 «Πρὸς τοὺς κυρίους Ἐπιτρόπους ἐπὶ τῶν κληροδοτη»μάτων τῆς Κοινότητος Δελβινακίου εἰς Ἀθήνας.

»Ἀξιότιμοι Κύριοι,

»Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐλάβομεν εἰς βιβλίον τοὺς λογα»ριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς σας ἐπὶ τῶν κληροδοτημάτων τῆς Πα»τρίδος ἀπὸ τὴν κυρίαν Χρυσάνθην Χ. Βάγια, σᾶς εὐχαριστοῦν ὅ-

ὑποθήκης, ἀλλ' οἱ αὐτοὶ ὀπαδοὶ τῶν συκοφαντῶν δὲν ἔπαυσαν ἀποδίδοντες ἡμῖν καὶ μέχρι πρὸ δύω ἐτῶν τοιαύτην μομφήν, ὥστε πληροφορηθεὶς τὴν τοιαύτην καθ' ἡμῶν μομφὴν ἀξιόπιστος Δελβινακιώτης ἠρώτησε μετὰ λύπης του τὸν κ. Ἰωαν. Βούρην τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1879 ὡς ἑξῆς «ἂν οἱ ἐπίτροποι Ἀντ. Γεωργίου καὶ Εὐστρ. Δόστης ἐνυποθήκευσαν τὰ ἐδῶ κτήματα τῆς Κοινότητος καὶ διέψευσε τὸ πρᾶγμα», Ὅρα φυλλαδίῳ Ι. Βούρη σελ. 8.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

»λοι οἱ ἐδῶ παρεπιδημοῦντες συμπατριῶται, διὰ τὸν ζῆλον καὶ
»τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ὑπερασπίσθητε τὰ δικαιώματα τῆς Πα-
»τρίδος κατ' ἐκείνων, οἵτινες σκοπὸν εἶχον νὰ ἀφαιρέσωσιν αὐτὰ
»ἐξ αὐτῆς· εὐελπιστοῦμεν ὅτι τὴν ἴσην προθυμίαν θὰ δείξητε καὶ
»εἰς τὸ μέλλον. Οἱ πρόθυμοι συμπατριῶται σας παρεπιδημοῦντες
»εἰς Κωνσταντινούπολιν Χρ. Ι. Κιτσούλης, Ἰωάννης Εὐσ. Δόστης,
»Ἰωάννης Ἰακώβου, Θωμᾶς Γκιώχας (Τ. Σ.) φερούσης τὸν τίτλον
«*Ἐπιτροπὴ Σχολείων Δελβινακίου*».Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1873.[1]

Ε'.) Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς σκεπτόμενοι γράφουσιν οἱ ἀναίσχυντοι συκοφάνται, ὅτι ἠδικήσαμεν τὴν νεολαίαν τῆς Πατρίδος ἡμῶν μένουσαν μὲ ἕνα καὶ μόνον διδάσκαλον καὶ αὐτὸν ἐναλλασσόμενον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀδίκως συκοφαντουμένων συμπολιτῶν ἡμῶν κ. Π. Δάλλα, Γεωρ. Λάμπρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ Κωστ. Καμήτζιου. Γράφουσι φαίνεται ταῦτα, φρονοῦντες ἴσως ὅτι *ἔχουσι πέρασιν* τοιαῦτα χονδροειδέστατα καὶ ἀναιδῆ ψεύδη. Γνωρίζουσιν ὅμως οἱ εὐγενεῖς οὗτοι κύριοι ὅτι ἀπὸ τοῦ 1860 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1877 ἡ Πατρὶς ἡμῶν εἶχε πάντοτε δύω διδασκάλους· καὶ μέχρι μὲν τοῦ 1868 εἶχεν ἑλληνοδιδάσκαλον τὸν Ἀριστοτέλην Ἀδαμίδην (τὸν καὶ νῦν τοιοῦτον)· ἀπὸ δὲ τοῦ 1868 μέχρι τοῦ 1877 τὸν Παναγιώτην Οἰκονομίδην, τὸν καὶ πρὸς Σχολάρχην ἰσοδυναμοῦντα, καθότι ἀπέλυε τοιούτους μαθητάς, οἵτινες ἐξεταζόμενοι ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Γυμνασίου κατετάσσοντο εἰς τὴν *δευτέραν* τάξιν αὐτοῦ· δημοδιδασκάλους δὲ εἶχε μέχρι μὲν τοῦ 1865 τὸν κ. Κωνσταντῖνον τὸν ἐπικαλούμενον καὶ Μαχᾶν· ἀπὸ δὲ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1877 τὸν κ. Δημ. Τσαγκούλην, τὸν ὄντα καὶ μέχρι τοῦδε. Καὶ τοὺς μὲν δημοδιδασκάλους ἐπλήρωνε ἀνὰ δεκαπέντε ἕως εἴκοσι λίρας κατ' ἔτος, τοὺς δὲ ἑλληνοδιδασκάλους ἀπὸ τριάκοντα ἕως τεσσαράκοντα καί τινα ἔτη τὰ τελευταῖα τὸν Π. Οἰκονομίδην λίρας τεσσαράκοντα πέντε. Καὶ μέχρι τοῦ 7βρίου 1877 οὗτοι ὑπῆρξαν, κατὰ τὸν 7βριον ὅμως τοῦ 1877 οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολῖται ἡμῶν συνέστησαν εἰς τὴν Κοινότητα ὡς ἑλληνοδιδάσκαλον τὸν κ. Κωστάκην Ἐξάρχου, ὃν καὶ συνεφώνησαν ἀνὰ πεντήκοντα λίρας κατ' ἔτος διὰ μίαν τριετίαν καὶ τοῦτο διὰ τὰ φῶτα του, καθότι γράφει «*ἐν ἄλλαις λέξεσι*», *ἐπιχρύσωσιν* ἐ-

[1] Τὰς δ' ἐκ Δελβινακίου ἐπιστολὰς θέλομεν δημοσιεύσει ἐν δέοντι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πεξηγων ἐν παρενθέσει *σουβατίσματος* καὶ νὰ τὸ *βάλλομεν* εἰς τὸν τόπον (ὅρα ἐπιστολὴν ἐν φυλ. Βούρη σελ. 86) καὶ ὅστις συμπαρέλαβεν ἀκολούθως ὡς δημοδιδάσκαλον καὶ τὸν γυναικάδελφόν του Εὐσ. Ἰω. Ἀλέξην εἰς τούτους δὲ προσετέθη μετά τινα καιρόν, ὡς νὰ μὴ ἤρκουν οἱ δύο καὶ ἕτερος δημοδιδάσκαλος ὁ κ. Ἰωάννης Π. Οἰκονομίδης καὶ οὕτως ἐξακολουθοῦσιν ὑπάρχοντες καὶ μέχρι σήμερον ὄχι πλέον 3 ἀλλὰ *τέσσαρες*!! διότι προβιβασθέντος τοῦ κυρίου Ἐξάρχου εἰς *Κοτσάμπασην* τοῦ Δελβινακίου, ἢ μᾶλλον δικτάτορα, ἀντεκατέστησεν αὐτὸν διὰ τοῦ Ἀριστοτέλους Ἀδαμίδου. Δὲν εἶναι τώρα αἶσχος καὶ εἰς τὸν κ. Χ. Κιτσούλην καὶ εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀπαδοὺς αὐτοῦ τοὺς γράφοντας τὰ ἀνωτέρω ἀναίσχυντα καὶ χονδροειδέστατα ψεύδη, ἐνῷ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1880 παρεπονέθησαν εἰς τὸν κ. Πέτρον Τσαγκούλην, διελθόντα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐλθόντα ἐνταῦθα, ὅτι ἐπεσωρεύθησαν τέσσαρες διδάσκαλοι εἰς τὰ σχολεῖα καὶ οὐδεμία πρόοδος γίνεται, διότι ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων πρὸ τοῦ κ. Κωστάκη, ὅπου ἐδίδασκεν εἷς μόνος ἑλληνοδιδάσκαλος καὶ εἷς δημοδιδάσκαλος ὁ κ. Δημ. Τσαγκούλης ἐγένετο ἀρκετὴ πρόοδος καὶ τὰ διὰ τὰ σχολεῖα κληροδοτήματα δὲν εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ τρέφωσι περιττοὺς διδασκάλους, χάριν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου;

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ταῦτα πληροφορηθέντες ἡμεῖς παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Τσαγκούλη, ἐσυμβουλεύσαμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν διὰ τῆς ἀπὸ 15 καὶ 17 Ἀπριλίου ἐπιστολῆς μας, νὰ μὴ γίνηται ἡ ἄδικος αὕτη δαπάνη, πρὸς ἐξοικονόμησιν προσώπων, ἀλλὰ νὰ περιορισθῶσιν ὡς καὶ πρότερον εἰς δύο μόνον διδασκάλους τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον καὶ ἕνα τὸν ἱκανώτερον δημοδιδάσκαλον, ὡς ἦτο καὶ πρότερον καὶ μάλιστα κατὰ τὸ 1875 ὅτε ἐπισκεφθεὶς ὁ Ἀντ. Γεωργίου τὴν πατρίδα, εὗρε δύο μόνον διδασκάλους τοὺς ἀνωτέρω Παν. Οἰκονομίδην καὶ Δημ. Τσαγκούλην εἰς ἀμφότερα τὰ σχολεῖα καὶ ταῦτα ἀκμάζοντα (ὅρα ἐπιστολὴν 15/17 Ἀπριλίου 1880 σελ. φυλλαδ. Β. 129—139.)

Ἐρωτῶμεν ἰδίᾳ τὸν κ. Χρ. Κιτσούλην τὸν ἐνταῦθεν διελθόντα καὶ εἰς Κέρκυραν μεταβάντα καὶ φέροντα, ὡς πιστεύομεν, καὶ φύλλα τῆς ἐφημερίδος «ὁ Νεολόγος» ἵνα δείξῃ πρὸς τοὺς ἐν Κερκύρᾳ συμπολίτας ἡμῶν τὴν ἀναίσχυντον καὶ γέμουσαν ψευδολογιῶν διατριβήν του, μὲ ποῖα μοῦτρα εἶδε τοὺς συμπολίτας μας τούτους γράφων πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τόσα ἄλλα ψεύδη καὶ ὅτι ἀφήσαμεν

ἡμεῖς τὴν νεολαίαν τοῦ Δελβινακίου μὲ ἕνα μόνον διδάσκαλον, καὶ τοῦτον ἐναλλασσόμενον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀδίκως μεθ' ἡμῶν συκοφαντουμένων συμπολιτῶν, ἐν ᾧ *τέσσαρες* ἤδη ὑπάρχουσιν; ὁποίαν ἐκτίμησιν θὰ κάμωσιν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐν Κερκύρᾳ συμπολῖται μας καὶ οἱ ἐν Δελβινακίῳ, ὅστις θέλων νὰ ἐξαπατήσῃ αὐτοὺς γράφει τοσαῦτα χονδροειδέστατα ψεύδη εἰς τὸν Νεολόγον; Εἶναι αἶσχος κ. Κιτσούλη νὰ θεωρῇς εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀδαεῖς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ διακρίνωσι τὸν ἕνα διδάσκαλον ἀπὸ τῶν τεσσάρων!!... Οὐχὶ κύριε Κιτσούλη δὲν εἶναι ἀδαεῖς οἱ συμπολῖται ἡμῶν, σὺ εἶσαι κακόβουλος καὶ μωρόσοφος, οὗτινος ἡ κακοβουλία τῆς κεφαλῆς καὶ ἡ μοχθηρία τῆς καρδίας σου καλύπτουσι τὸν ὀρθὸν συλλογισμὸν καὶ σὲ ὠθοῦσιν εἰς τοιαῦτα μωρὰ καὶ ἀναιδῆ ψεύδη, φρονῶν ὅτι θὰ δυνηθῇς νὰ ἀποπλανήσῃς εὖ φρονοῦντας ἀγαθοὺς συμπολίτας διὰ τοιούτων ἀναιδῶν μωρολογιῶν καὶ ψευδολογιῶν ἀναισχύντων.

Εἰς τοιαῦτα δημοσιευθέντα ψεύδη σοῦ τε καὶ τῶν ὀπαδῶν σου στηριζόμενος, ἔγραψας πρὸς τοὺς ἐν Δελβινακίῳ ὁμοφρονοῦντάς σου, ἵνα πειθαναγκάσωσι τοὺς ἐξ ὁρκισθησομένους συμπολίτας εἰς τὸ συχερὸν ἔγκλημα τῆς ψευδορκίας, ἀγνοῶν τὴν αὐστηρότητα τοῦ Νόμου πρὸς τοὺς ψευδορκοῦντας ὠθεῖς αὐτοὺς πλὴν τῶν ἄλλων ἠθικῶν συνεπειῶν καὶ εἰς παντελῆ καταστροφὴν αὐτῶν τε καὶ τῶν οἰκογενειῶν των;

Ἴδωμεν κ. Κιτσούλη ἐὰν θὰ ἐπιτύχῃ ἡ τοιαύτη σου πρὸς τὴν Πατρίδα στυγερὰ κηλὶς καὶ ἀποκατασταθῇς καὶ σὺ δημιουργὸς τοιούτου στυγεροῦ ἐγκλήματος καὶ ἀποθανατήσῃς τὸ ὄνομά σου εἰς ὃ θὰ διατελῇς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ μένῃς ἐστιγματισμένος ἐσαεί.

ΣΤ΄.) Λέγουσιν οἱ ἀναιδεῖς συκοφάνται μας, ὅτι δῆθεν ἀπορροφήσαντες ἐπὶ δεκατετραετίαν τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων ἀφήκαμεν τὴν νεολαίαν εἰς μεσαιωνικὸν σκότος. Οὐχὶ ἡμεῖς ἀλλὰ σεῖς ἀναιδεῖς συκοφάνται, οἱ καὶ τὸ ἐκ δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4000) περίπου κληροδότημα τοῦ ἀοιδίμου συμπολίτου ἡμῶν Ἰωαν. Π. Τσαγκούλη σταλὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατεπνίξατε αὐτὸ ἐκεῖσε, καὶ οἱ ἐν Δελβινακίῳ κατὰ καιροὺς ὀπαδοί σας διαχειριζόμενοι τὰ ἐντεῦθεν στελλόμενα χρήματα ἀπερροφήσατε ταῦτα· καὶ ἰδοὺ παράδειγμα, ἐνῷ ἐπληρώθησαν οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἰατροῦ, διὰ μίαν τριετίαν ἀπὸ τοῦ

1876 μέχρι τοῦ 1878 ὑπάρχει περίσσευμα ἀδικαιολόγητον *δέκα ἐννέα χιλ. ἐννεακοσίων πέντε δραχμῶν* (19,905)· καὶ ὅμως εἶχον τὴν ἀναίδειαν οἱ ὀπαδοί σας νὰ γράφωσι πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς ἀπὸ 23 Μαρτίου 1880 ἐπιςολῆς των, ὅτι τὸ σχολεῖον ἔχουσιν εἰσέτι μὲ ξηροὺς τοίχους (ὅρα ἐπιστ. ἐν σελ. 123).Ἐρωτῶμεν σέσοφὲ Κιτσούλη, ὅστις πρὸ τριετίας εὑρίσκεσο ἐν τῇ Πατρίδι, ποῦ ἐδαπανήθη τὸ μέγα αὐτὸ χρηματικὸν ποσὸν, καὶ τὸ σχολεῖον ἔχετε εἰσέτι μὲ ξηροὺς τοίχους; (ὅρα σελ. 140—144. Βούρη.) Ἐὰν ἡ νεολαία τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν Πατρίδος εὑρίσκηται εἰς μεσαιωνικὸν σκότος σεῖς εἶσθε αἴτιοι, οἱ συστήσαντες εἰς τὴν ἀτυχῆ Πατρίδα τὸν ἀμαθέστατον ὀπαδόν σας Κωστάκην Ἐξάρχου ἑλληνοδιδάσκαλον, καὶ μετὰ πεντήκοντα λιρῶν κατ' ἔτος, ὅστις οὔτε διὰ δημοδιδάσκαλος δὲν εἶναι ἱκανὸς, ὅπου καὶ εἰς τοὺς Φιλιάτας διετέλει τοιοῦτος μὲ δέκα πέντε ἕως εἴκοσι λίρας κατ' ἔτος, καὶ τῷ ἔδωκαν τὰ *παπούτσια στὸ χέρι* διὰ τὴν ἀμάθειαν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἐφορτώσατε σεῖς εἰς τὴν ῥάχιν τῆς ἀτυχοῦς νεολαίας τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Τὸν ἐκλεκτόν σας τοῦτον παραχαράκτην καὶ ἄλλων ἱερῶν τῆς πατρίδος, καὶ τὸν καταστρέψαντα καὶ αὐτὸν τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸν τῆς Πατρίδος, καὶ τὸν θῦμα γενόμενον τῆς εὐπιστίας του ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκλεκτοῦ σας ἀγύρτου Κωνστ. Ἐξάρχου Ἅγιον Δρυϊνουπόλεως ἐχαρακτηρήσαμεν καὶ παρεστήσαμεν προσηκόντως ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου διὰ τῶν ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1881 ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἐγγράφων προτάσεών μας ὡς ἑξῆς.

«Ἐπειδὴ πρὸς ἀπόδειξιν, καὶ διάψευσιν τῶν τε ἀντιδίκων Κ. Μερτσάρη καὶ Ἐξάρχου καὶ ἱερέως Εὐστρατίου καὶ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 πρὸς τὸν κ. Ἔξαρχον πληρεξουσίου, συνταχθέντος ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπογραφέντος δι' ἀπειλῶν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Δρυϊνουπόλεως ἀφορισμοῦ, πρὸς τοὺς μὴ στέργοντας νὰ ὑπογράψωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ ἰδίως πρὸς ἕνα τῶν πρώτων οἰκοκυραίων τῆς Κοινότητος Κώστα Ντάλε, καθ' οὗ ἠγέρθη ὁ Ἅγιος Δρυϊνουπόλεως, καὶ ἐφόρεσε τὸ πετραχήλιόν του ἵνα ἐπισήμως ἀφορίσῃ αὐτὸν (τὴν ἀντιχριστιανικὴν καὶ ἀναξίαν καὶ ἀσεβῆ εἰς ἀρχιερέα ταύτην πρᾶξιν κατηγγείλομεν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἀναμένομεν τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀσεβήσαντος) καὶ διάψευσιν τοῦ Ἁγίου Δρυϊνουπόλεως μαρτυροῦντος εἰς τὸ αὐτὸ πληρεξούσιον ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ, ὅτι δῆθεν ἔχρηζε τῆς ἐπικυρώσεως αὐτοῦ, δι' ὃ ἀπέρριψε δῆθεν αὐτὸν, φέρομεν τὴν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1879 ἐπίση-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μον τῆς Κοινότητος ἐπιστολὴν φέρουσαν καὶ τὰς ὑπογραφὰς δύω τῶν ἀντιδίκων τοῦ Κώστα Μερτσάρη καὶ Κωνστ. Ἐξάρχου ἔχουσαν ἐν ἀρχῇ αὐτῆς ὡς ἑξῆς «Ἡ Κοινότης Δελβινακίου συνελθοῦσα ἐν γενικῇ συνελεύσει σήμερον τὴν 1 Ἰουλίου 1879 συμφώνως τῷ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμῷ κλπ.»

Ἐπειδὴ ἡμεῖς οὔτε ἐπτοήθημεν οὔτε πτοούμεθα ἐκ τοῦ μυθώδους αὐτοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ (τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν!!!) οὔτε ἐλυπήθημεν διὰ τὴν κατάσχεσιν τῆς ἀκινήτου ἡμῶν περιουσίας, διότι καὶ πενταπλάσιον ποσὸν ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὀφείλομεν εἰς τὴν Κοινότητα, εἴμεθα ἀξιόχρεοι νὰ ἀποτίσωμεν αὐτὸ, ἀλλὰ πρὸς ἐπιτροπὴν τῆς Κοινότητος τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἔχουσαν νόμιμον πληρεξουσιότητα, καὶ οὐχὶ κίβδηλον ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ τῶν ἀντιδίκων πληρεξουσιότης, γενομένη διὰ τοιούτων ὀργίων καὶ παρανομιῶν. Λυπούμεθα ὅμως καὶ ἐλεεινολογοῦμεν εὐάριθμα ὄντα τινὰ, τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος μας, ὑποστηρίζοντα ἀναξίους τινὰς, καὶ ὡς μὴ ὤφειλε τέκνα τῆς πατρίδος, νὰ τρέφη αὐτὴ, οἵτινες μηδὲν ὄφελος πρὸς αὐτὴν παρέχοντες, ὑποσκάπτουσι τὰ θεμέλια αὐτῆς, ὡς ὁ ἀντίδικος Κωνστ. Ἐξάρχου ὁ δημιουργήσας ἐπιτροπὴν παρὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸν τῆς Κοινότητος, καὶ δοὺς αὐτῇ δικαίωμα, νὰ διορίζῃ καὶ διδασκάλους, ἥτις καὶ ἐδιώρισεν αὐτὸν πρὸ ἓξ σχεδὸν μηνῶν, πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης συμφωνίας αὐτοῦ διὰ τρία ἔτη εἰσέτι ἑλληνοδιδάσκαλον μετὰ μισθοῦ πεντήκοντα λιρῶν ὀθωμ. κατ' ἔτος, τοῦτο δὲ ἐνήργησεν ὁ Κ. Ἔξαρχος, διότι ἐγίνωσκεν ὅτι ἡ κοινότης μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρώτης συμφωνίας δὲν προετίθετο νὰ ἀνανεώσῃ μετ' αὐτοῦ, συμφωνίαν, γνωρίζουσα ἐκ πείρας τὴν ἀμάθειαν αὐτοῦ, καὶ τὸ γενόμενον πρὸς τοὺς μαθητευομένους παῖδας αὐτῆς ἀδίκημα καὶ ἐννόησεν ὅτι ἤθελεν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐν Φιλιάταις πρώτην του δημοδιδασκαλικὴν θέσιν μετὰ λιρῶν εἴκοσι κατ' ἔτος, ἣν κατεῖχε πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ὡς ἑλληνοδιδάσκαλος μετὰ λιρῶν πεντήκοντα κατ' ἔτος καὶ τοῦτο τῇ συνεργείᾳ ἡμῶν χάριν πατριωτισμοῦ, ἀγνοούντων τὴν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀμάθειαν αὐτοῦ καὶ τἆλλα πρὸς καταστροφὴν τῆς πατρίδος φρονήματα αὐτοῦ· καὶ πραγματικῶς τοιοῦτος ἐστὶν ὁ ἑλληνοδιδάσκαλος Κωνστ. Ἐξάρχου. Καὶ τῷ ὄντι χωρὶς νὰ ἀδικήσωμεν τὸν ἄνθρωπον πρέπει νὰ εἴπωμεν τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, ὁ κ. Κωνστ. Ἐξάρχου πλὴν τῶν ἄλλων προτερημάτων, ὧν εἶναι κάτοχος καὶ μάλιστα διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, ὡς ζωγραφεῖ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ται διὰ τῶν προειρημένων 2 ἐπιστολῶν 9 καὶ 28 Ἀπριλίου 1880 καὶ τῆς 1 Ἰουλίου 1879 δι' ἧς αὐτὸς ἑαυτὸν διαψεύδει, ὡς πρὸς τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονονισμοῦ τῆς Κοινότητος Δελβινακίου· κέκτηται καὶ τὸ προτέρημα τοῦ ἑλληνιστοῦ διδασκάλου, κατ' ὀλίγον μόνον ἐλαττοῦται, ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν πτώσεων τῶν ὀνομάτων, τὴν ὀρθὴν σημασίαν καὶ ὀρθογραφίαν αὐτῶν, εἴτε ἐπιθέτων, καὶ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν χρόνων τῶν ῥημάτων, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐκ πολλῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντων ἐπιστολῶν καὶ εἰς χεῖρας ἡμῶν εὑρισκομένων καὶ ἐκ τῆς γραφῆς τῶν ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1 Ἰουλίου καὶ 14 Αὐγούστου 1879 καὶ 23 Μαρτίου 1880 ὧδε προσαγομένων ἰδίως δὲ, ἐκ τῆς ἀπὸ 14 Αὐγούστου ἐν ᾗ γράφει. «Ἐν ἄλλαις λέξεις πρὸς ἐπιχρύσωσιν (ἐπεξηγῶν ἐν παρενθέσει.) «Σουβατίσματος» ὅπως τὸ βάλλομεν εἰς τὸν τόπον του.»

Ἐκ τοιούτων προτερημάτων ἐμφορούμενος ὁ κ. Κώστας Ἐξάρχου ἐθεώρησεν ἀνάξιον τὴν θέσιν τοῦ Ἑλληνοδιδασκάλου ἢ μᾶλλον Σχολάρχου (διότι ἡ Κοινότης ἡμῶν Σχολάρχην εἶχε πρὸ αὐτοῦ τὸν κ. Παναγ. Οἰκονομίδην, ὅστις ἀπέλυε τοιούτους ἀποφοίτους μαθητάς του, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς Γυμνάσιον τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἐξεταζόμενοι κατετάσσοντο εἰς τὴν Β' τάξιν τοῦ Γυμνασίου) κατέφυγεν εἰς ἄλλην ὑψηλοτέραν θέσιν τὴν τοῦ Κοτσάμπαση ἢ δικτάτορος τοῦ Δελβινακίου, καὶ δὴ διὰ παντὸς μέσου διαφθορᾶς καὶ παρανομίας ἐδημιούργησε τοιαύτην θέσιν, διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 συνταχθέντος παρ' αὐτοῦ πληρεξουσίου, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς, διότι ἡ τοιαύτη δι' ἀπειλῶν ἀφορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Δρυϊνοπόλεως πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῇ κοινότητι Κανονισμοῦ καταπίπτει ὡς παράνομος καὶ ἀνυπόστατος.

Τὸ αὐτὸ ἐνήργησεν ὁ κύριος οὗτος καὶ διὰ τὸν γυναικαδελφόν του Εὐστ. Ἀλέξη, διορισθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦτον διὰ τρία ἔτη ἀνὰ 25 λίρας κατ' ἔτος διδάσκαλον, ἐνῷ πολὺ ἀπέχει τῆς διδασκαλικῆς ἱκανότητος.

Ταῦτα ἡμεῖς ἐξεθέσαμεν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου. Ὁ δὲ κ. Κωστάκης μήτε ἐτόλμησε νὰ ἀντικρούσῃ ταῦτα, δι' ἑνὸς κἂν γρῦ.....

Ζ'.) Οὔτε διχονοίας σπείρομεν ἡμεῖς διὰ τῆς διανομῆς τῶν φυλλαδίων τοῦ κ. Βούρη οὔτε εἰς τοὺς ἐν Δελβινακίῳ οὔτε εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολίτας, ἀλλὰ σεῖς συκοφάνται καὶ οἱ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὑπαδοί σας σπείρετε τὴν διχόνοιαν πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας, παρακωλύοντες αὐτοὺς νὰ λάβωσι φυλλάδια διὰ νὰ μὴ ἀναγνώσωσι καὶ εὕρωσι τοὺς ἀληθεῖς λογαριασμοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους τοῦ 1879 τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν κληροδοτημάτων, καὶ σταλέντας καὶ πρὸς τοὺς ἐν Δελβινακίῳ καὶ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοὺς ἐπνίξατε καὶ τούτους, ὡς καὶ τὸ ἀνωτέρω κληροδότημα τοῦ ἀοιδίμου Ἰω. Π. Τσαγγούλη διὰ νὰ ἔχητε τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας ἀείποτε εἰς τὸ σκότος καὶ μὴ γινώσκοντας ποῦ καὶ πῶς εὑρίσκονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων, καὶ νὰ διαβουκολῆτε ἅπαντας τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας, ὅτι δῆθεν καταχρασθέντες ἡμεῖς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν ἡμῖν διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἱερῶν κληροδοτημάτων σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν Πατρίδος ὀφείλομεν τῇ Πατρίδι 35 *χιλιάδας δραχμῶν*!!! ...Ὡς εἴπατε καὶ πρὸ ὀκτὼ περίπου μηνῶν εἰς τὴν ἀξιοσέβαστον συμπολίτιδα ἡμῶν κυρίαν Χρυσάνθην Χ. Βάϊα ὅτι ἀνεβιβάσαμεν τὴν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν κτημάτων τῶν κληροδοτημάτων δαπάνην εἰς τὸ μυθῶδες ποσὸν ὀγδοήκοντα *χιλιάδας* (80,000) δραχμῶν!!.... ἐνῷ τοῦτο ἀνέρχεται σὺν τῇ ἀγορᾷ γειτονικοῦ γηπέδου καὶ προσθήκῃ ἑνὸς μαγαζείου κλπ. εἰς δραχμὰς εἴκοσι *χιλιάδας πεντακοσίας ὀγδοήκοντα ἐννέα* (20,589) (ὅρα σελ. 10 φυλ. Βούρη). Καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν μυθωδῶν ψευδολογιῶν σας ἐδημοσιεύσατε τὴν ἀναίσχυντον εἰς τὸν «Νεολόγον» διατριβήν σας. Ἡμεῖς ὅμως ὡς λέγομεν καὶ πρὸς τὸν κύριον Βούρην δι' ἐπιστολῆς μας, (ὅρα σελ. 95—102 φυλ. Βούρη) θὰ προκαλέσωμεν νόμιμον ἐκτίμησιν τῶν εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν κληροδοτημάτων δαπανῶν ἐν δέοντι. Τὸ αὐτὸ θέλομεν πράξει χρείας τυχούσης καὶ εἰς τὰ ἐνοίκια τῶν κτημάτων αὐτῶν. Ἀφοῦ σεῖς συκοφάνται ἀγνωμονοῦντες εἰς τοσαύτας πρὸς τὴν πατρίδα θυσίας ἡμῶν, μᾶς ἐπροσάψατε τοσαῦτα ἀναίσχυντα ψεύδη δυσφημοῦντες ἡμᾶς. Οἱ καταχρασταὶ (ὡς ἀπεκαλέσατε ἡμᾶς) ὦ εὐγενεῖς συκοφάνται, δὲν δημοσιεύουσι τὴν λογοδοσίαν των εἰς φυλλάδια (ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπράξαμεν ἡμεῖς) καὶ οὐχὶ διὰ μόνους τοὺς ἐνδιαφερομένους συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους, ἔχοντες τὴν περιέργειαν νὰ ἀναγινώσκωσι τὰ δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Βούρη φυλλάδια (διότι πᾶν δημοσιευθὲν ἔργον εἶναι κτῆμα τοῦ δημοσίου, καὶ ἕκαστος εὐαρεστούμενος περιεργείας χάριν ἀναγινώσκει), ἀλλὰ τὴν κρύπτουσιν εἰς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τὸ σκότος διὰ νὰ μὴ ἐξελεγχθῶσιν ἔνοχοι. Ὡς σεῖς συκοφάνται οἱ παρακωλύοντες τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας νὰ λάβωσι φυλλάδια, διὰ νὰ τοὺς ἔχητε εἰς βαθύτατον σκότος, διὰ τοὺς ἐπιδιωκομένους αἰσχροὺς σκοπούς σας, κατὰ τῆς ἱερᾶς περιουσίας τῆς πατρίδος καὶ τοῦτο πράττετε ἵνα μὴ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν φυλλαδίων πληροφορηθῶσιν οἱ συμπολῖται πολλὰς ἀσχημίας σας, καθὼς καὶ τὴν ἀπόκρυψιν χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ σας τυχοδιώκτου Ἐξάρχου πρὸς ζημίαν τοῦ Ἀντ. Γεωργίου, ὅστις ὑπαγορεύσας (διὰ τὸ πάθημα τῶν ὀφθαλμῶν του) ἐκ μνήμης τὴν σύνταξιν τῶν κατὰ προσέγγισιν λογαριασμῶν παρέλιπε τὰς ἐν τῇ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1877 ἐπιστολῇ τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος ἀναφερομένας δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (ὅρα ταύτης σελ. 84 Βούρη), διότι τὰ φυλλάδια ἐὰν ἐλάμβανον οἱ συμπολῖται καὶ ἀνεγίνωσκον, ἐὰν μὲν εὕρισκον ἡμᾶς ἐνόχους ἤθελον συμφωνήσει μὲ σᾶς νὰ μᾶς καταδιώξωσι μέχρις ἐξοντώσεως, ἐὰν δὲ εὕρισκον ἀθώους ἡμᾶς καὶ τὴν ἀλήθειαν μόνον ἁγνὴν, καὶ ἠρνοῦντο νὰ ὁμολογήσωσι καὶ τὴν ἀθωότητά μας καὶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν θὰ εἴχομεν τὴν παράλογον ἀπαίτησιν νὰ τοὺς ὑποχρεώσωμεν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἂς ἔπραττον ὅ,τι ὑπαγορεύει αὐτοὺς ἡ συνείδησίς των, ἀλλ᾽ ἠθέλομεν ἀρκεσθῇ ὅτι ἐπληροφορήθησαν ἐκ τῶν φυλλαδίων τὴν ἀθωότητα ἡμῶν καὶ ἁγνὴν τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ τρόπος σας ὅμως τῆς παρακωλύσεως προδίδει ἐνοχήν σας, φαινομένην εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν φυλλαδίων, καὶ σκοποὺς ὄχι διὰ τὴν πατρίδα ἁγνούς, διότι ἐὰν εἴχετε ἁγνοὺς σκοποὺς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ πεποίθησιν ὅτι ἡμεῖς κατεχράσθημεν τῇ ἱερᾷ περιουσίᾳ αὐτῆς, οὐ μόνον δὲν ἠθέλετε παρακωλύσει τοὺς συμπολίτας νὰ λάβωσι φυλλάδια καὶ μάλιστα ἀφοῦ παρέχονται παντὶ Δελβινακιώτῃ δωρεὰν, ἀλλὰ καὶ νὰ παρακινήσητε ἅπαντας καὶ ἁπανταχοῦ τοὺς συμπολίτας διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν, τῶν ἀπ᾽ ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ 1879 λογαριασμῶν μας καὶ τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς κοινότητος· διότι ποῦ ἀλλοῦ θὰ φαίνηται ἡ ἐνοχή μας, ἢ εἰς τοὺς ἐν τῷ φυλλαδίῳ λογαριασμούς, οὓς καὶ εἰς χεῖράς σας ἔχετε καὶ ἠδύνασθε νὰ τοὺς ἀντιπαρατάξητε διὰ νὰ ἀποδείξητε τὴν ἐνοχήν μας, καὶ οὐχὶ νὰ δημοσιεύητε ἀναιδῆ ψεύδη ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως, στηριζομένης ἐπὶ τῶν σταλέντων πρὸς τὴν πατρίδα καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εἰς χεῖρας σας λογαριασμῶν, ὅτι εἴμεθα ὀφειλέται μυθώδους καὶ γελοίου ποσοῦ τριάκοντα πέντε χιλ. δραχμῶν;

Οὔτε ὁ κύριος Βούρης παρασυρόμενος παρ' ἡμῶν συνέταξε τοὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1879 λογαριασμοὺς τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν κληροδοτημάτων, ἀλλὰ παρακαλούμενος διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ὑπὸ τῆς κοινότητος, καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι καὶ τοὺς ἐν Δελβινακίῳ σταλέντας λογαριασμοὺς κατεπνίξατε καὶ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ μάλιστα τοὺς ἐσχάτως σταλέντας οὓς ἐλάβετε ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ν. Ιω. Ντόστη καὶ Εὐστρ. Μπρέσουρα καὶ ἀπεκρύψατε· συνέταξε καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς πολλὰ ἀντίτυπα καὶ παρέχει δωρεὰν παντὶ Δελβινακιώτῃ, ἀνὰ ἕν, ἵνα ὦσιν ἐν γνώσει ἅπαντες οἱ συμπολῖται· ὅπερ τοῦτο σεῖς ἐθεωρήσατε δυστύχημα διὰ τὴν Πατρίδα, διότι διὰ τῶν φυλλαδίων μανθάνουσιν ἅπαντες οἱ συμπολῖται ποῦ καὶ πῶς εὑρίσκονται οἱ ἐν λόγῳ λογαριασμοί. Καὶ φαίνεται ἐκ τῶν ἰδίων τὰ ἀλλότρια κρίνοντες (διότι ἀποπειραθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑμεῖς νὰ παρασύρητε αὐτὸν ἀπετύχατε) ἀπεδώσατε εἰς τὸν κ. Βούρην «τὸν ἄλλως τε χρηστὸν» ὅτι παρασύρεται παρ' ἡμῶν, πρὸς ἐπίμετρον τῶν δυστυχιῶν τῆς Κοινότητος.

Η'.) Σεῖς εὐγενεῖς συκοφάνται ἡμῶν παρεχαράξατε ἀναισχύντως καὶ τὴν ἐκ πέντε χιλιάδων δραχμῶν συνεισφορὰν χάριν τῆς Πατρίδος πρὸς ἀνέγερσιν Παρθεναγωγείου τοῦ κ. 'Ι. Βούρη καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς κυρίας αὐτοῦ (σελ. 73 τοῦ αὐτοῦ φύλ.) διὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω, «ὅτι ὁ κ. Βούρης ὑπόσχεται ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐανθία »δωρήσεται τῇ Κοινότητι πρὸς ἀνέγερσιν παρθεναγωγείου δρ. πέντε »χιλιάδας 5,000 ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι ὁ 'Αντ. Γεωργίου νὰ μένῃ ἰσοβίως 'Επίτροπος τῆς Κοινότητος ἐν 'Αθήναις καίτοι ἀποτυφλω»θείς.»(!!) Δὲν ἐκπληττόμεθα διὰ τὴν ἀναιδῆ ταύτην παραχάραξιν τῆς ἀληθείας, διότι σεῖς συκοφάνται εἶσθε συνειθισμένοι εἰς παραχαράξεις, ὡς ἀπεπειράθητε καὶ κατὰ τὸ 1874 νὰ παραχαράξητε καὶ τὸ τέταρτον τῆς ἐν Δελβινακίῳ δημογεροντικῆς Σφραγίδος, ἀλλὰ σᾶς ἐλεεινολογοῦμεν διὰ τὴν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀναίδειάν σας καὶ πρὸ πάντων, διότι ἐπιχαιρεκακοῦντες μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ ἐμφάσεως γράφετε τὸ ἀνωτέρω πρὸς τὸν 'Αντ. Γεωργίου συμβὰν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του δυστύχημα. 'Ο 'Αντ. Γεωργίου, εὐγενεῖς συκοφάνται, ἔπαθε τὸ δυστύχημα αὐτὸ ἐργαζόμενος ἡμέραν τε καὶ νύκτα, πῶς νὰ διασώσῃ ἐκ χειρῶν ἀδίκων τὰ κλη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ροδοτήματα τῶν ἱερῶν ἱδρυμάτων τῆς Πατρίδος καὶ καταστήση ὁποῖα τὰ κατέστησε προσοδοφόρα, δαπανήσας ἰδίαν αὐτοῦ περιουσίαν, ὡς καὶ τῷ ὤφειλεν ἡ Κοινότης λείψανον ἔτι ἐκ τῶν καταβληθέντων χρημάτων του, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1874 (ὅτε ἐστάλησαν πρὸς αὐτὴν τὸ δεύτερον οἱ λεπτομερεῖς λογαριασμοὶ) περὶ τὰς *τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν*, αἵτινες συνεψηφίσθησαν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ 1875 (ὅρα ἐν τῷ πίνακι φυλ. Β.) Ἀλλὰ καὶ τυφλῶς ὢν ῥαπίζει τοὺς καταχθονίουςσκοπούς σας, τοῦ νὰ εἰσπηδήσητε εἰς τὴν ἱερὰν τῆς πατρίδος περιουσίαν καὶ καταστήσητε ταύτην τιμάριόν σας καὶ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν σας. Ὁ παθὼν τὸ δυστύχημα τοῦτο διὰ τὸν μέγαν πρὸς τὴν Πατρίδα ζῆλον του Ἀντ. Γεωργίου, Θεοῦ εὐδοκοῦντος ἐντὸς δύο μηνῶν ἀνακτᾶται διὰ τῆς ἰατρικῆς θεραπείας τὸ φῶς του. Σεῖς δὲ εὐγενεῖς συκοφάνται, ὑπὸ τῆς κακίας ἐτυφλώθητε καὶ τὸν νοῦν καὶ τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα, ἐργαζόμενοι πῶς νὰ εἰσπηδήσητε εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην περιουσίαν τῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἔχετε *τιμάριόν σας* τῶν φίλων σας καὶ συγγενῶν σας. Καὶ ἂν μὴ σᾶς καταλείπῃ ἡ κακία, ὅπως σωφρονήσητε καὶ γνωρίσητε ποῖ πορεύεσθε καὶ εἰς ὁποῖον κρημνὸν ὠθεῖτε τὴν Πατρίδα, θὰ εἶσθε ἐσαεὶ τυφλοί, ἀγόμενοι καὶ φερόμενοι ὑπὸ ἑνὸς *Ἐξάρχου*......

Κατηγορεῖτε τοὺς συμπολίτας ἡμῶν κκ. Π. Δάλλαν, τὸν Γεώργιον Λάμπρου καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην καὶ τὸν Κώστα Ντάλε ἢ Κάμητσον, ἄνευ λόγου στηριζομένου εἰς ἀπόδειξιν, ὡς καταχραστὰς (δῆθεν) καὶ τούτους, συμφωνήσαντας μεθ' ἡμῶν!!... Ὁ Παν. Δάλλας καὶ οἱ λοιποὶ ἀπὸ τοῦ 1874 δὲν ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Κοινότητος, οὔτε μέλη κἂν ἐξελέγησαν διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἰδίως δὲ ὁ Ἰωάννης Γ. Λάμπρος δὲν εὑρίσκεται ὡς ἀξιοῖτε διαρκῶς εἰς τὴν πατρίδα ἀλλὰ πάντοτε σχεδὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, καὶ εἰς τὸν ὀλίγον καιρὸν ὅπου εὑρέθη εἰς τὴν Πατρίδα, δὲν ἀνεμίχθη εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Πατρίδος ποσῶς οὔτε ἐξελέγη μέλος διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Πατρίδος, τῶν ἐντεῦθεν σταλέντων χρημάτων, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον ὅτι ἀπέκρουσαν οἱ τρεῖς τῶν ἀνωτέρω ὁμοῦ καὶ μετὰ τῶν κυρίων Χρ. Μερτσάρη καὶ Παν. Κοσσύφη διὰ τῶν ἀπὸ 9 καὶ 28 Ἀπριλίου ἐπιστολῶν των (ὅρα φυλ. Βούρη σελ. 126 καὶ 148), τὰς ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ καὶ δι' ἄλλων παρανομιῶν, ἐκλεχθείσας ἐπιτροπὰς καὶ μάλιστα πρὸς τὴν πενταμελῆ, πρὸς ἣν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐχορηγήθησαν δικαιώματα ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἀνήκοντα εἰς τὴν Κοινότητα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ τοῦ νὰ διορίζῃ καὶ διδασκάλους καὶ ἐδιώρισε διὰ μίαν τριετίαν καὶ πρὸ ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης συμφωνίας τοὺς φίλους σας, τοὺς ὅλως ἀκαταλλήλους διὰ τοιαύτην διδασκαλικὴν θέσιν κ. Κωστάκην Ἐξάρχου καὶ τὸν γυναικάδελφόν του Εὐστρ. Ἀλέξη, μάλιστα τὸν δεύτερον καὶ μὲ αὔξησιν τοῦ ἐτησίου μισθοῦ. Καὶ πῶς ἠθέλετε, βλέποντες τὴν περιφρόνησιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ ὅστις ἀπὸ τῆς συντάξεώς του (18 Ἰανουαρίου 1879) ἰσχύει διὰ τρία ἔτη ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως καὶ ὅστις ἔχει θέσιν νόμου εἰς τὴν Κοινότητα καὶ τοσαύτας ἄλλας παρανομίας, συμβάσας κατὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν, ἔπρεπε νὰ μένωσιν ἀπαθεῖς καὶ νὰ μὴ ὑπερασπισθῶσι τὰ δικαιώματα τῆς Πατρίδος κατὰ τοσοῦτον περιφρανούμενα καὶ καταπατούμενα;

Κατὰ τοῦ αὐτοῦ Π. Δάλλα ἐξεμάνησαν ἓξ ἐκ τῶν λαβόντων παρ' αὐτοῦ φυλλάδια ἐκ τῶν τοῦ κ. Βούρη, διότι εἶδον εἰς τὴν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1880 ἐπιστολὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων συμπολιτῶν μας τὴν λέξιν «γκαλτερὶμ τσελεπίδες» καὶ ῥίψαντες τὰ φυλλάδια εἰς τὸ ἐργαστήριόν του ἔβαλλον ἀγρίας φωνὰς καὶ ἠπείλησαν αὐτὸν ὅτι θὰ τὸν κακοποιήσωσιν (!) Παρατηροῦμεν καὶ πρὸς τούτους α') ἡ λέξις *γκαλτερὶμ τσελεπίδες* δὲν εἶναι ὑβριστικὴ καὶ ἀπέβλεπεν, οὐχὶ τοὺς ἐκμανέντας κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ μὴ ἔχοντας δικαίωμα ξένους· β'.) καὶ ἂν ἀπέβλεπεν εἰς ἐκείνους εἴτε ἄλλους, ὁποίαν ἀξίωσιν σεβασμοῦ πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ μὴ σεβόμενοι τὸν νόμον τῆς πατρίδος των ἤτοι τὸν κανονισμόν, οἵτινες περιφρονοῦντες καὶ καταπατοῦντες αὐτὸν προβαίνουσιν εἰς παρανόμους ἐκλογὰς ἐπιτροπῶν; Φρονοῦμεν ὅτι τὸ ἐπίθετον αὐτὸ εἶναι ἐλαφρότατον διὰ τοὺς παραβαίνοντας τὸν νόμον τῆς πατρίδος των καὶ πρέπει νὰ τοῖς ἀποδοθῇ ἕτερον ἁρμόζον πρὸς τὴν ἀσέβειάν των· ἐπιλέγομεν δὲ ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς ἐκμανήσεως αὐτῶν δὲν ἦτο ἡ ἀνωτέρω λέξις, ἀλλὰ τὸ ἐν τοῖς φυλλαδίοις εὑρισκόμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν *ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τεσσάρων καὶ λεπτῶν πεντήκοντα* (174 καὶ 5 0/0) ὅπερ ὀφείλομεν τῇ Κοινότητι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους Δεκεμβρ. 1879 καὶ οὐχὶ τὰ μυθώδη ποσὰ *τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας* δραχμῶν, ἅπερ τοῖς ἔγραφεν ἐντεῦθεν ὁ διὰ τοιούτων ψευδολογιῶν διαβου-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κολῶν καὶ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγαθοὺς συμπολίτας τυχοδιώκτης Κωστάκης Ἐξάρχου, ὃν καὶ περιέμενον νὰ τοῖς καμίση ταῦτα τὰς *Ἀπόκρεω* καὶ εἰς τὴν ὑποδοχήν του νὰ κτυπήσωσι *ταῖς Καμπάναις* ὡς τὰς κτυπῶσιν εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (!!!) ἀλλὰ ψεύστης ὢν καὶ ἀείποτε ψεύδη γράφων δὲν ἠξιώθη τοῦ τοιούτου θριάμβου του.

Θ΄.) Δὲν προσβάλλει ὁ κ. Βούρης οὔτε ἡμεῖς τὸν Ἅγιον Δρυϊνουπόλεως, ἀλλ' ὁ ἀρχηγέτης ὑμῶν, ὅστις μεταπεμψάμενος τὸν συγγενῆ του τὸν ἐκλεκτόν σας (καὶ καλήτερον δὲν ἠδύνασθε νὰ εὕρητε ἄξιον διάδοχον, τῶν τὴν πατρίδα προδιδόντων καὶ ἀπειλησάντων νὰ σπείρωσιν αὐτὴν *κριθάρι* προπατόρων του· αὐτὸ τὸ ἀποφώλιον καὶ ἐξάμβλωμα τῆς *ἐξαρχικῆς προδοτικῆς οἰκογενείας*, τὸ ἀσχολούμενον νὰ πραγματοποιήσῃ ὅ,τι οἱ προπάτορες αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθησαν, καὶ δυστυχῶς ἐνισχυόμενον ὑπὸ τετυφλωμένων τινῶν ὑπὸ τῆς κακίας τέκνων τοῦ Δελβινακίου) κύριον Κωστάκην Ἐξάρχου ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐφωδίασεν αὐτὸν μὲ συστατικὴν πρὸς τὸν Ἅγιον Δρυϊνουπόλεως καὶ μὲ σχέδιον τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 πληρεξουσίου, ὅστις μεταβὰς εἰς Ἀργυρόκαστρον παρεσκεύασε τὰ πάντα καὶ ἔφερε τὸν Ἅγιον Δρυϊνουπόλεως εἰς Δελβινάκιον καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Ἁγ. Δρυϊνουπόλεως, ὑπεγραφη τὸ ἀτιμάζον τὴν πατρίδα πληρεξούσιον ἐκεῖνο πρὸς τὸν Ἔξαρχόν σας, ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος, καὶ παρέσυρεν αὐτὸς ὁ Ἔξαρχός σας τὸν Ἅγ. Δρυϊνουπόλεως, ἵνα βεβαιώσῃ ψευδῶς «ὅτι οὐδεὶς κανονισμὸς ὑφίσταται ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὴν Κοινότητα, καὶ ὅτι ὁ πρὸ δύω περίπου ἐτῶν συνταχθεὶς ὡς πλημμελὴς δῆθεν εἰς πολλὰ ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς ἐπόπτου Μητροπόλεως καὶ ὅτι δῆθεν δὲν ἐφηρμόσθη ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτοῦ». Ἀλλ' ἡ διαβεβαίωσις αὕτη εἰ καὶ ψευδὴς (διότι οὐδεμίαν ἀνάγκην εἶχεν ἡ Κοινότης νὰ καθυποβάλλῃ τὸν κανονισμὸν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπόπτου Μητροπόλεως, οὔτε καθυπέβαλε τὸν κανονισμὸν ἐκεῖνον καὶ εἶναι πλάσμα τῆς φαντασίας τοῦ Κωστ. Ἐξάρχου, ἥτις μόνον τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν ἐπικυροῖ τῶν ἐγγράφων ἐκείνων τῆς Κοινότητος τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως ὁ ἁρμόδιος πρόξενος στηριζόμενος ἐπὶ τῆς βεβαιότητος τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐπόπτου Μητροπόλεως ἐπικυρώσῃ αὐτήν, διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο ἐκεῖ ἔνθα ἀποστέλλεται) ἀντιφάσκει καὶ εἰς ὅσα εἶπεν ὁ Ἔξαρχος ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ναις δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1880 καὶ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1881 ἐγγράφους προτάσεις του, ὅτι τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1879 δὲν ἀληθεύει ὅτι ἔγεινεν ὑπὸ τῆς Κοινότητος κανονισμὸς κλπ. ἀλλ' ὅτι δῆθεν «ἐν »μόνον σχέδιον ἁπλοῦ κανονισμοῦ διὰ τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Κοινότη»τος εἶχε παρασκευασθῆ, ὅπερ ὅμως δὲν ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιε»ρέως καὶ ἐντεῦθεν χάρτης ἄγραφος». Ἐκ τῆς ἀντιφάσεως ταύτης ἕπεται τὸ βεβαιωθὲν ψεῦδος, διότι ὁ μὲν Ἅγ. Δρυϊνουπόλεως ἐπιβεβαιοῖ ὅτι συνετάχθη πρὸ 2 ἐτῶν *κανονισμὸς* ὁ δὲ κ. Κωστάκης λέγει ὡς ἀνωτέρω ὅτι ἁπλοῦν σχέδιον παρεσκευάσθη τώρα, πλὴν τῶν ἄλλων ἐρωτῶμεν ἤδη τίς ἐκ τῶν δύω τούτων λέγει τὴν ἀλήθειαν; οὐδεὶς λέγει τὴν ἀλήθειαν· διότι, ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, ἀποδεικνύεται τὸ ἐπιβεβαιωθὲν μέγα ψεῦδος εἰς τὸ ἀνωτέρω πληρεξούσιον ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Δρυϊνουπόλεως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς χρονολογίας τῆς ὑποβολῆς τοῦ κανονισμοῦ πρὸς τίνα ἐπόπτην τῆς Μητροπόλεως, τὸν προκάτοχόν του ἢ τὸν νῦν Ἅγιον Δρυϊνουπόλεως (;) ἄρα ἐπιβεβαιοῦται τὸ ἀνωτέρω μέγα ψεῦδος, ὅτι δὲν ὑπεβλήθη ὁ κανονισμὸς πρὸς οὐδένα καὶ ὅτι ἦτο εἰς πλήρη ἐνέργειαν, ὡς βεβαιοῦται εἰς τὴν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1880 ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ἐξάρχου (ὅρα καὶ φυλ. Β. 103) καὶ διὰ τὸν ὀρθότατον καὶ νομιμότατον λόγον, ὅτι ἐὰν ἦτο ἁπλοῦν σχέδιον ὡς εἶπεν ὁ κ. Κωστάκης ἢ καὶ σωστὸς κανονισμὸς, ὡς ἐπιβεβαιοῖ ὁ Ἅγ. Δρυϊνουπόλεως, καὶ ἔχων ἀνάγκην τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπόπτου τῆς Μητροπόλεως, δὲν ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν καὶ δὲν ἐφηρμόζετο ὡς ἀνωτέρω ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς 1 Ἰουλίου 1880 προκύπτει· ὅθεν καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ ὁ Ἅγ. Δρυϊνουπόλεως ἐγένετο θῦμα τῆς εὐπιστίας του ὑπὸ τοῦ συστηθέντος πρὸς αὐτὸν κ. Κ. Ἐξάρχου, παραδεχθεὶς ὅ,τι ἡ εὐσυνειδησία τοῦ Ἐξάρχου τούτου τὸν ἐπληροφόρησε καὶ ἐπεβεβαίωσε ψεύδη εἰς τὸ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 προειρημένον πληρεξούσιον.

Ἐνῷ αὐτὸς ὁ παρὰ τὸν ἐνεργείᾳ κανονισμὸν διορισθεὶς πληρεξούσιος Κώστας Μερτσάρης καὶ ὁ συμπληρεξούσιος αὐτοῦ Κωστ. Ἐξάρχου ἀνομολογοῦσιν ἐν τῇ ἀπὸ 1 Ἰουλ. 1879 ἐπιστολῇ, ἐχούσῃ ἐν ἀρχῇ «ἀξιότιμοι κύριοι (!) ἡ Κοινότης Δελβινακίου συνελθοῦσα ἐν γενικῇ συνελεύσει σήμερον τὴν 1 Ἰουλίου *συμφώνως τῷ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμῷ*» (ὅρα φυλ. Β. 103—104), συνταχθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξάρχου, διὰ τῶν ὑπογραφῶν των ὅτι ὑπάρχει κανονισμὸς ἐν

ἐνεργείᾳ, καὶ 25 ἄλλοι διὰ τῶν ὑπογραφῶν των συμπολῖται ἀνομολογοῦσι τοῦτο καὶ ἐπισφραγίζουσι διὰ τῆς ἐπισήμου τῆς Κοινότητος ἡμῶν σφραγῖδος. Ἐρωτῶμεν τώρα δὲν εἶναι αἶσχος εἰς τοὺς ἀρνηθέντας τὸν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάρχοντα κανονισμὸν καὶ εἰς τοὺς ἐκλέξαντας αὐτοὺς πληρεξουσίους παρὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸν καὶ ψευδῶς ἀνομολογοῦντας εἰς τὸ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 πληρεξούσιόν του ὅτι οὐδέποτε ἐφηρμόσθη ἀπὸ τῆς συντάξεώς του, ἐνῷ κατάδηλον γίνεται ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ὅτι ὑπῆρχεν εἰς πλήρη ἐνέργειαν κανονισμὸς τῆς Κοινότητος καὶ ἐφηρμόζετο βεβαίως καὶ εἰς ἄλλας πράξεις τῆς Κοινότητος καὶ ἐφηρμόσθη τὴν 1 Ἰουλίου 1879 ἐν γενικῇ τῆς Κοινότητος συνελεύσει καὶ ἤθελεν ἐφαρμόζεσθαι καὶ ἐφεξῆς ἀπὸ τῆς 18 Ἰανουαρίου 1879, ἀφ' ἧς συνετάχθη ἐπὶ τρία ὅλα ἔτη ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως, ὡς ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ φαίνεται καὶ ἀνομολογεῖται καὶ εἰς τὰς ἀπὸ 9 καὶ 28 Ἀπριλίου ἐπιστολὰς (ὅρα φυλ. Β. 126 καὶ 148 σελ.) τῶν πέντε συμπολιτῶν μας Π. Δάλλα, Ἰωαν. Γ. Λάμπρου, Κωνστ. Ι. Ντάλε, Χρ. Μερτσάρη καὶ Π. Κοσσύφη, ἐὰν δὲν κατεστρέφετο ὑπὸ τῆς κακοβουλίας τοῦ ἀρχηγέτου Ἐξάρχου, ὅστις αὐτὸς οὗτος ὤθησε τὸν Ἅγ. Δρυϊνουπόλεως καὶ εἰς τὸ ἕτερον δυσάρεστον ὀλίσθημα τοῦ νὰ ἀπειλήσῃ δι' ἀφορισμοῦ τὸν μὴ συναινοῦντα νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο, ὡς ἀσύμφορον διὰ τὴν πατρίδα καὶ ἀτιμάζον αὐτὴν, Κώσταν Νάλεν ἢ Κάμητσον; Καὶ τοῦτο βεβαιότατα ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι, ὅτε ἡμεῖς διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεών μας καὶ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἰσχυρίσθημεν ὅτι ὁ Ἅγ. Δρυϊνουπόλεως ἀπηύθυνε τὴν τοιαύτην ἀπειλὴν, ὡς φαίνεται ἐν τῷ φυλ. Βούρῃ σελ. 101, ὁ κ. Ἔξαρχος δὲν ἔσχε τὴν τόλμην μήτε κἂν νὰ ἀντικρούσῃ ταύτην εἰς ἀμφότερα τὰ δικαστήρια καὶ ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας ἀντίγραφα τῶν ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1880 ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1881 ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἐγγράφων προτάσεών του ἐπισήμως ἐπικεκυρωμένων.

Καὶ κατηγγείλαμεν μὲν τὴν ἀνάρμοστον ταύτην εἰς ἀρχιερέα πρᾶξιν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰδοποιήσαμεν τὸν ἀνταποκριτήν μας, πρὸς ὃν ἐπέμψαμεν τὴν καταγγελίαν, ὅπως μὴ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ταύτην μέχρι νεωτέρας παραγγελίας ἡμῶν διὰ νὰ ζητήσωμεν λόγον παρὰ τοῦ Ἁγ. Δρυϊ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νουπόλεως καὶ λάβωμεν παρ' αὐτοῦ ἀπάντησιν, ὅπερ καὶ θὰ ἐνεργήσωμεν ἐν δέοντι. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καίτοι δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βούρη ἐκδοθὲν φυλλάδιον (ὅρα αὐτόθι σελ. 103) ἀναδημοσιεύομεν καὶ ὧδε διὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ φυλλαδίου μας τούτου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ ΑΠΟ 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1879 ΔΗΛΟΥΣΑ ΤΟΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙᾼ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ.

Πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀξιοτίμους συμπολίτας ἡμῶν κυρίους Ἀντώνιον Γεωργίου, Εὐστρ. Π. Δόστην καὶ Γεώργιον Π. Κουτσούκην ἐπιτρόπους τῆς Κοινότητος ἡμῶν ἐπὶ τῶν αὐτόθι κληροδοτημάτων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων Δελβινακίου.

Ἀξιότιμοι Κύριοι!

Ἡ Κοινότης Δελβινακίου συνελθοῦσα ἐν Γενικῇ Συνελεύσει σήμερον τῇ 1ῃ Ἰουλίου συμφώνως τῷ ἐν ἐνεργείᾳ Κανονισμῷ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ θεμελίων ἀνέγερσιν τῶν καέντων ἐργαστηρίων τῆς ἐκκλησίας ἅπερ χρήζοντα ἀνοικοδομῆς ἐδόθησαν πέρυσιν εἰς τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Κωνσταντῖνον Μερτζάρην νὰ ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα τῆς ἀνεγέρσεως αὐτῶν, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεπεράτωσε τὴν ἐργασίαν ταύτην δαπανήσας ἐξ ἰδίων, ἐπειδὴ οὗτος ζητεῖ τὰ χρήματά του χαρίζων δέκα λίρας ὀθωμανικὰς εἰς τὴν Κοινότητα, ἡ Κοινότης καὶ τὸ δίκαιον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐν λόγῳ κυρίου λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ κέρδος τῶν δέκα λιρῶν ἀφ' ἑτέρου, ἔκρινε δέον νὰ πληρωθῇ ὁ κύριος Μερτζάρης· πρὸς τούτοις σκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἀνεργεθὲν μεγαλοπρεπὲς κτίριον τῆς Σχολῆς ἐνόσῳ δὲν διακοσμεῖται καὶ ἐσωτερικῶς, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν δὲν ἀνταποκρίνεται καὶ ἀφιλοκαλίαν προδίδει, διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὰ δύο αὐτὰ ἡ Κοινότης ἐνέκρινε καὶ σύρει σήμερον συνάλλαγμα ἐκ τριῶν χιλιάδων καὶ τριακοσίων δραχμῶν παλαιῶν, τὰς ὁποίας παρακαλεῖσθε ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ συναλλάγματος νὰ φροντίσητε νὰ πληρώσητε τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν προθεσμίαν του εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ κυρ. Κωνσταντίνου καὶ Ἀθανασίου Ἁλιέων παρ' ὧν ἡ Κοινότης ἔλαβε τὰ χρήματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων, μολονότι ἡ ἄλλη πτέρυξ τῆς Σχολῆς ἡ διὰ Παρθεναγωγεῖον προωρισμένη θὰ μένῃ εἰσέτι ἀτελὴς ἐσωτερικῶς, ὡς ἀπαιτουμένης μεγάλης δα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πάνης. Ὅθεν γνωστοποιοῦντες ταῦτα οἱ ὑποφαινόμενοι ὑμῶν συμπολῖται οἱ ἐν Γενικῇ συνελεύσει ταῦτα ἀποφασίσαντες περιμένομεν ἀπάντησιν δηλωτικὴν τῆς πληρωμῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ ὑποσημειούμεθα μετὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ἡμῶν ὑπολήψεως,

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΝ, τῇ 1 Ἰουλίου 1879.

Οἱ συμπολῖται ὑμῶν

Κώστας Ι. Μερτζάρης, Κώστας Ἰωάννου Ντάλας, Μῆτρος Παππᾶς, Νικόλας Χατζῆς, Γεώργιος Λάμπρος, Εὐστράτιος Ν. Καμάρης, Νικόλαος Δ. Ντόβα, Ὀδυσσεὺς Ἐξάρχου, Νικόλαος Ντόβας, Νικόλαος Π. Δάλλας, Ἰω. Κ. Τσόνης, Ἰωάννης Π. Οἰκονόμου, Δημήτριος Τσιαγκούλης, Κ. Π. Ἰακώβου, Κώστας Ι. Γκάνιος, Ἀναστάσιος Κ. Τσέλιος, Τόλης Ταβατζῆς, Ἰωάννης Σωτήρης, Δήμο Κύρος, Ἰωάννης Εὐστρ. Δόστης, Δημήτριος Τζούμης, Νικόλαος Κ. Μάγκας, Κωνσταντῖνος Ἔξαρχος, Γιάννη Νίκο Ντόστης, Δημήτριος Α. Δάλλας. (Τ. Σ.)

Περιεργείας δὲ χάριν πρέπει νὰ γράψωμεν τὴν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀσέβειαν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Κώστα Ἰω. Μερτσάρη, ἐνῷ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ὑπογράφεται πρῶτος, ὅτι ὑπάρχει κανονισμός, ἐν ἐνεργείᾳ μάλιστα, πρῶτος κοινοποιεῖται ἡμῖν ὡς μάρτυς, ἐκ τῶν πεντήκοντα μελῶν τοῦ τρίτου τῆς κοινότητος, πρὸς ὅρκισιν τῶν ἐξ κατ' ἐκλογὴν ἡμῶν ὁρκισθησομένων (!!!) ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸς τῆς Κοινότητος Δελβινακίου (¡!!)

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν παρουσιάσαμεν εἰς τὸ Ἐφετεῖον, ὅπερ στηριχθὲν εἰς τὴν ὁμολογίαν τῶν ὑπογραψάντων αὐτὴν καὶ τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα τῆς Κοινότητος, ἐπέβαλε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 154 τοῦ 1881 ἀποφάσεώς του ὅρκον εἰς τὴν κοινότητα. Ὁ δὲ κ. Ἐξάρχου ἀφοῦ ἀπέτυχε τοῦ νὰ ἐπαγάγωμεν τὸν ὅρκον εἰς αὐτόν, διὰ νὰ τὸν *χάψῃ σὰν λουκοῦμι*, ἀπεδέξατο προθύμως τὸν πρὸς τὴν Κοινότητα ἐπιβληθέντα, αὐτὸς ὁ Ἔξαρχος καὶ οὐχὶ ἡ Κοινότης, ὡς λέγουσιν οἱ συκοφάνται, διότι ἔχει μέγιστον συμφέρον πρὸς ὑποστήριξιν τῶν παρὰ τὸν κανονισμὸν διορισμῶν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ γυναικαδέλφου του διὰ τρία ἔτη ὡς διδασκάλων (ὡς ἀνωτέρω) διότι ἐὰν δὲν τὸν ἀπεδέχετο ἔπιπτεν ἀμφοτέρων ὁ διορισμός. Ἀλλὰ καὶ ἀποδεχθέντος τούτου, ἂν δὲν δώσωσιν αὐτὸν τὰ ἓξ μέλη τῆς Κοινότητος, ἀναλογιζόμενα καὶ τὰς ἠθικὰς συνεπείας αὐτοῦ καὶ τὴν αὐστηρὰν τοῦ νόμου ποινήν, πίπτει καὶ πάλιν ὁ διορισμὸς ἀμφοτέρων ὡς διδασκάλων διὰ τρία ἔτη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ἐπιβληθεὶς ὅρκος ἔχει οὕτως!! «*Ὀμνύομεν ὅτι δὲν ὑφίσταται νομίμως ἐγκεκριμένος*[1] *καὶ ἐν ἰσχύει κανονισμὸς τῆς Κοινότητος Δελβινακίου καθ' ὃν πᾶσα ἐκλογὴ πληρεξουσίων τῆς Κοινότητος πρέπει νὰ γίνηται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει διὰ μυστικῆς (ψηφοφορίας) καὶ ἐν ὁμοψηφίᾳ κ.λπ.*»

Ἰδοὺ δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὁρκισθησομένων·

α) Ἰω. Ν. Μανωλέκα, β) Δημ. Τσαγκούλης, γ) Ν. Χ. Κιτσούλης, δ) Πέτρος Ν. Μάγκας, ε) Πριμικήρης Δημ. Γκόβολης, ς) Δημ. Κ. Μπαδῆμος.

Ὅθεν ἐὰν δὲν ἔχητε, ἱερὸν καὶ ὅσιον, συκοφάνται, ὠθήσατε τοὺς ἀνωτέρω ἓξ συμπολίτας εἰς τὸ *στυγηρὸν τῆς ψευδορκίας ἔγκλημα*, διὰ νὰ ἀποθανατίσητε τὸ ὄνομά σας.......Ἡμεῖς δὲ θὰ κάμωμεν τὸ χρέος μας.....ὡς ἔχοντες ἅπαντα τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως πρὸς καταδίωξιν τῶν ψευδορκισόντων, καὶ ἂς ὄψεσθε σεῖς οἱ ὠθοῦντες εἰς τὸ στυγερὸν αὐτὸ ἔγκλημα τοὺς ἀθώους ἐκείνους συμπολίτας.

Γ') Ψεύδονται οἱ συκοφάνται ὅτι ὁ κ. Βούρης ὑπεχρέου ἐν ἐπιστολῇ του τοὺς παραλαμβάνοντας φυλλάδια καὶ ὑπογράφοντας ὑπ' αὐτὴν εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν συκοφαντῶν!!! Ἐνῷ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κυρίου Βούρη ἁπλῶς ἔπρεπε νὰ ὑπογράφωσιν οἱ λαμβάνοντες φυλλάδιον διὰ νὰ μὴ παραπονεθῇ κανεὶς τῶν συμπολιτῶν ὅτι δὲν ἔλαβε τοιοῦτον. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ πλάσωσιν οἱ συκοφάνται καὶ τὸ κακοηθέστατον τοῦτο ψεῦμα, ὅπερ μόνον μωροὶ καὶ βλάκες δύνανται νὰ πιστεύωσιν, ὡς ἐπίμετρον ὅλων τῶν ἄλλων ψευδολογιῶν αὐτῶν. Κατηγορεῖται τὸν κ. Βούρην ὅτι ἐδημοσίευσε τοὺς λογα]σμοὺς, ἀντὶ νὰ εὐγνωμονῆται αὐτὸν ὅπου ἔπραξε τοῦτο, καὶ λαμβάνουσι ἅπαντες οἱ συμπολῖται γνῶσιν, πῶς ἔχουσιν οἱ λογ]σμοὶ καὶ μάλιστα τῷ ἀποδίδεται καὶ μομφὴν ὅτι παρασύρεται παρ' ἡμῶν. Σᾶς ἐρωτῶμεν εἶναι ὀρθοφροσύνη αὐτὴ; εἶναι ἔργον πατριωτῶν εἰλικρινῶς τὴν Πατρίδα ἀγαπώντων καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπιδιωκόντων; ἢ εἶναι ἔργον ἀντιπατριωτῶν, παραδοξολογία καὶ παραλογισμὸς, καὶ ἄντικρυς ἀσυγχώρητος ἀγνωμοσύνη καὶ ἀχαριστία;

Ὁ κ. Βούρης συνέδραμε τὴν Πατρίδα εἰς τὰς ἀνάγκας της,

[1] «Τὸ νομίμως ἐγκεκριμένος» ἐννοεῖ τὸ δικαστήριον ὑπογεγραμμένος ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ μὲ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς σφραγῖδα ἐσφραγισμένος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δωρήσας αὐτῇ πλέον τῶν *ἓξ χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν* καὶ ἐδαπάνησε διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν φυλλαδίων πλέον τῶν ὀκτακοσίων (800) δραχμῶν καὶ ἤδη δωρεῖται αὐτῇ πρὸς ἀνέγερσιν Παρθεναγωγείου *πέντε χιλιάδας δραχμῶν*, ἀλλὰ σεῖς καὶ εἰς τὰς ἄλλας πρὸς τὴν πατρίδα δωρεὰς ἀγνωμονοῦντες καὶ τὴν γενναίαν ταύτην δωρεὰν περιφρονοῦντες, παρεχαράξατε ἀναιδῶς καὶ τὸν τρόπον τῆς δωρεᾶς αὐτῆς. Ἐρωτῶμεν εἶναι ἔργον πατριωτῶν πονούντων τὴν Πατρίδα, καὶ τὸ συμφέρον αὐτῆς ἐπιδιωκόντων ἢ εἶναι ἔργον ψευδοπατριωτῶν καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον ἐπιδιωκόντων κατὰ τῆς ἀτυχοῦς Πατρίδος;

Δὲν εἶναι οὔτε πρέπον, οὔτε δίκαιον νὰ καταφέρησθε τόσον κατὰ τοῦ ἀνωτέρω Π. Δάλλα καὶ ἑτέρων Γεωργ. Λάμπρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Κωνστ. Καμήτζιου, διότι καὶ αὐτοὶ ἐκοπίασαν, καὶ ἐμόχθησαν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Πατρίδος, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ὑμεῖς εἴχετε τόσην πολλὴν πρόνοιαν καὶ πρέπουσαν παντὶ φιλοπάτριδι πρὸς σωτηρίαν τῶν δικαιωμάτων τῆς Πατρίδος, καὶ φαίνεται ἐνταῖς ἀνωτέρω ἐκ Κων]πόλεως σταλείσαις πρὸς ἡμᾶς πέντε ἐπιστολαῖς, καὶ διότι πάντες οἱ προσενεγκόντες εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Πατρίδος ἀοίδιμοι συμπολῖται καὶ ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν *Πεντήκοντα περίπου χιλιάδες δραχμῶν* εἰσὶν ἀδελφοὶ καὶ θεῖοι τοῦ Παν. Δάλλα, ὡς καὶ ὁ ἀοίδιμος Ἰωάν. Π. Τσαγκούλης, οὗ τὸ κληροδότημα κατεπνίγη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἶναι δεύτερος ἐξάδελφος αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Π. Δάλλας μιμητὴς γενόμενος τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ συγγενῶν ἔχει παρὰ τῷ ἐνταῦθα Ἀντ. Γεωργίῳ πλέον τῶν *χιλίων* δραχμῶν, ἵνα κατατεθῶσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου του, ὑπὲρ τῶν σχολείων τῆς Πατρίδος· προσήνεγκε δὲ καὶ διὰ τὴν ἀνέργεσιν τοῦ Σχολείου ἕτερον ποσὸν ἀναλόγως τῆς περιουσίας του, καθὼς καὶ οἱ ἕτεροι προσήνεγκον ἕκαστος ἀναλόγως τῆς περιουσίας των ἀρκετὰ ποσὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν Σχολείων· ὁ δὲ Κωνστ. Κάμητζιος ἔχων ἠγορασμένον ἀρκετὸν γήπεδον ἐφ' οὗ ἐκτίσθη τὸ Σχολεῖον, παρητήθη τοῦ γηπέδου, δωρήσας αὐτὸ ὑπὲρ τοῦ Σχολείου. Ὁ δὲ Γεώργιος Λάμπρου πλὴν τῆς δωρεᾶς τοῦ υἱοῦ του Ἰωάννου ἐν Κων]πόλει ἐξ εἴκοσι πέντε (25) λιρῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Σχολείου προσήνεγκεν καὶ αὐτὸς ἑτέραν συνδρομὴν, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν· καὶ προσέτι ἐδωρήσατο εἰς τὸν ἐν Πατρίδι ἱερὸν ναὸν, τῆς Κοίμη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σις τῆς Θεοτόκου» ὁλοχρυσοκέτητον καὶ βαρύτιμον στολὴν, ἀγοράσας αὐτὴν ἀντὶ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα (170) λ. ὀθωμ., πλὴν τῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς μέχρι Δελβινακίου ἐξόδων.

Ὁ Ἀντ. Γεωργίου καθ' οὗ καταφέρεσθε μανιωδῶς πλὴν τῶν πολλῶν κόπων καὶ μόχθων οὓς κατέβαλεν ἐπὶ δεκαπενταετίαν εἰς πολυαγώνους καὶ πολυχρονίους δίκας, πρὸς διάσωσιν τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος κληροδοτημάτων, καὶ δι' ἰδίων χρημάτων τὴν δικαστικὴν δαπάνην, καὶ εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων καὶ κατέστησε ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ ὡς ἀνωτέρω, εἰς τοσαύτην γνωστὴν πρόσοδον, ἐδωρήσατο πρὸς τὴν πατρίδα ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλ. δραχμῶν πλὴν τῶν τῆς δεκαετίας αὐτῶν τόκων (διότι ἂν τὰς εἶχεν εἰς χεῖρας του θὰ χρησιμοποίει τοκίζων ταύτας) ἐκ τόκων τῶν λαμβανομένων ἐνοικίων ἅπερ δὲν ἠδύνατο νὰ τοκίζῃ· διότι εἰσπράττων ταῦτα, ἦτον ἠναγκασμένος νὰ κρατῇ ἕτοιμα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν τῇ ἀνακαινίσει δαπανῶν καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ Δελβινακίου συρομένων συναλλαγματικῶν καὶ διὰ τοῦτο ἠλέγχθη παρὰ τοῦ μακαρίτου συμπολίτου Χρηστ. Βάϊα ὡς ἀνόητος ὅτι ἠδίκησε τὸν ἑαυτόν του. Ὁ Ἀντ. Γεωργίου ὅμως ἀπήντησε τῷ μακαρίτῃ Βάϊᾳ «οὔτε ἀνόητος εἶμαι οὔτε δὲν γνωρίζω ὅτι ζημιοῦμαι ἀλλ' ὠφελεῖται ἡ Πατρίς, καὶ θέλω νὰ θέσω τοιαύτας βάσεις διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν τῆς Πατρίδος χρημάτων διὰ νὰ τὰς εὕρωσι καὶ οἱ μετ' ἐμὲ ἄλλοι συμπολῖται καὶ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμενοι νὰ διαχειρίζωνται ταῦτα». Προσήνεγκε δὲ κατὰ τὸ 1872 διὰ πληρωμὴν συναλλαγματικῶν τῆς πατρίδος μὴ ὑπαρχόντων χρημάτων τριάκοντα λίρας ἄνευ τόκου δι' ἓν ἔτος (σελ. 88 φυλ. Βούρη) καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῇ πατρίδι σχολείου προσήνεγκε (σελ. 92 φυλ. Βούρη).

Μεταβὰς δὲ εἰς τὰ 1875 ἐν Δελβινακίῳ εἰργάσθη ἐκεῖ καὶ ἐμόχθησεν ὑπὲρ τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων εἰς δίκας δικαιωμάτων τῆς πατρίδος, καὶ ἐκοιμήθη πλειοτέρας κατὰ τὴν ὀκτάμηνον ἐκεῖ διαμονὴν νύκτας εἰς τὰ Χάνια τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Ἀργυροκάστρου ἢ εἰς τὴν πατρικήν του οἰκίαν, καὶ ἔφερεν αἴσιον πέρας ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς πατρίδος, ὥστε νὰ κανονισθῶσι τὰ ἀρχικὰ σύνορα αὐτῆς. Ἀλλά, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησίν του, οἱ ἐπιδιώκοντες ἁρπαγὴν τοῦ πατρίου ἡμῶν ἐδάφους ἀσεβεῖς γείτονες, δι' ἀθεμίτων μέσων ἀνέτρεψαν τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Ἀντ. Γεωργίου,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καὶ οὕτως, ὡς γνωστόν, ἡ ὑπόθεσις μένει εἰσέτι ἐκκρεμής. Τὰ δὲ περαιτέρω περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὅρα ἐν τῇ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1879 ἐπιστολῇ φυλλαδ. Βούρη σελ. 108—122.

Ὁ δὲ Εὐστράτιος Δόστης, ὅπου καὶ κατ' αὐτοῦ μανιωδῶς καταφέρεσθε, καὶ μᾶλλον διότι δὲν ἠδυνήθητε νὰ τὸν παρασύρητε πρὸς τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοπούς σας, ἐπὶ δεκαπενταετίαν συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Ἀντ. Γεωργίου ὑπὲρ τῶν κληροδοτημάτων τῆς πατρίδος, εἰργάσθη ὅσον καὶ ὁ Ἀντ. Γεωργίου καὶ ὁ μακαρίτης Γεωργ. Κουτσούκης, ὑπὲρ τῆς διασώσεως ἐκ χειρῶν ἀδίκων τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων καὶ τῆς ἀνακαινίσεως κλπ. διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων ἐπὶ δεκαπενταετίαν· προσήνεγκε καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σχολείου ὅπως καὶ ὁ μακαρίτης Γεωρ. Κουτσούκης (ὅρα σελ. 92 φυλ. Βούρη) καὶ τώρα τὸν σύρετε μετὰ τοῦ Ἀντων. Γεωργίου καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Κουτσούκη εἰς τὰ δικαστήρια καὶ κατέσχετε τὴν ἀκίνητον περιουσίαν ἀμφοτέρων τῶν πρώτων καὶ δημοσίᾳ ψευδολογεῖτε ὅτι δῆθεν ὀφείλομεν ἐκ τῆς τοιαύτης διαχειρίσεώς μας *τριάκοντα καὶ πέντε χιλ. δραχμῶν* (!!) Δὲν ἀγνοεῖτε συκοφάνται, ἀλλ' ἡ μοχθηρὰ καρδία σας δὲν σᾶς τὸ ἐπιτρέπει νὰ ὁμολογήσητε, ὅτι ἐὰν δὲν εὑρισκώμεθα ἡμεῖς εἰς Ἀθήνας, καὶ εὑρισκόμενοι δὲν ἀνεδεχόμεθα τὴν διαχείρισιν τῶν κληροδοτημάτων, μηδὲν θὰ εἶχεν ἡ πατρὶς σήμερον ἐν Ἀθήναις, διότι σεῖς καὶ οἱ ὀπαδοί σας ἐν Δελβινακίῳ συνενοούμενοι καὶ μετ' ἄλλων τινῶν εὑρισκομένων ἐνταῦθα, ἐπωλήσατε ὡς δῆθεν ἀσήμαντον τὴν ἐνταῦθα δι' ἡμῶν κατασταθεῖσαν κολοσσιαίαν περιουσίαν τῆς πατρίδος, ἀντὶ δέκα χιλ. γροσίων κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς διεξαγωγῆς τῶν πολυχρονίων δικῶν ἅπαξ λαμβανομένων. Μὴ δυνάμενοι δὲ σεῖς συκοφάνται, διότι δὲν ἔχετε λόγους στηριζομένους ἐπὶ πραγματικῶν βάσεων καὶ ἀποδείξεων, νὰ ἀναιρέσητε οὐδὲν ἐκ τῶν τοσούτων πρὸς τὴν Πατρίδα εὐεργεσιῶν μας καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦ κ. Βούρη ἐκτεθειμένων, ἔχετε τὴν ἀναίδειαν νὰ κατέλθητε διὰ τῆς τοιαύτης εὐτελοῦς, ταπεινῆς καὶ ἀτιμαζούσης τὸ Δελβινάκιον, ἀπρεποῦς καὶ γεμούσης ψευδολογιῶν διατριβῆς σας, εἰς τὴν κακόζηλον δημοσιότητα, ἥτις θὰ μένῃ εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς στίγμα πρὸς αἶσχός σας.

Κύριε Κιτσούλη! Διερχόμενος πρὸ ὀλίγου ἐντεῦθεν εἶπες πρὸς δικαιολόγησίν σου, ὅτι τὸ ἀποσταλὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν κληροδότημα τοῦ Ἰωάννου Π. Τσαγκούλη εἶχε κληροδοτηθῆ ὑπ' ἐ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κείνου διὰ τὰ Σχολεῖα, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν, δι' ὃ καὶ τὸ παρέλαβες εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπλήρωσας τὰς ἐγγραφείσας εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνεισφορῶν Συνδρομὰς ἐκ λιρῶν ἑκατὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῇ Πατρίδι Σχολείου παρά τινων ἐγγραψάντων καὶ μὴ πληρωσάντων ἐν Κωνσταντινουπόλει Συμπολιτῶν καὶ φίλων σας τὸ ποσὸν αὐτό. Τῷ ὄντι κ. Κιτσούλη εἶναι ἀξιοθαύμαστος ἡ εὐφυΐα σου εἰς τὴν δικαιολόγησίν σου ταύτην «ὅτι τὸ κληροδότημα αὐτὸ ἐκληροδοτεῖτο διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ οὐχὶ νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν». Ἀλλὰ σὲ ἐρωτῶμεν τὰ ἄλλα κληροδοτήματα διὰ τὰ σχολεῖα δὲν εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὴν Τράπεζαν; αὐτὸ ἀπετέλει ἐξαίρεσιν διὰ νὰ τὸ πνίξῃς σὺ εἰς τὴν Κων]πολιν; Πλειοτέραν λογικὴν καὶ ψδῶ περιεμένομεν παρὰ σοῦ κύριε Κιτσούλη. Ἀλλ' ἂν δὲν ἐπλήρωσαν τὰς συνεισφοράς των, οἱ φιλοπάτριδες ἐκεῖνοι, διὰ τί δὲν ἐδημοσίευσας τὰ ὀνόματά των εἰς ἐφημερίδα τινά, ἐκεῖνοι μὲν νὰ στιγματισθῶσι, σεῖς δὲ νὰ ἀνοίξητε νέον κατάλογον συνεισφορῶν καὶ νὰ εἰδοποιήσητε καὶ ἡμᾶς περὶ τούτου, καὶ ὅλοι ὁμοῦ ἀναπληρώσωμεν τὸ ποσὸν τῶν μὴ πληρωθεισῶν συνεισφορῶν ἐκείνων ἐκ λιρῶν ἑκατόν; Ἀλλ' ἔσπευσας νὰ πληρώσῃς σὺ δι' ἐκείνους, καὶ νὰ ἀποζημιωθῇς ὡς εἶπας ἐκ τοῦ ὁρισθέντος διὰ τὰ σχολεῖα κληροδοτήματος. Τίς σοὶ ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃς τὸ τοιοῦτον; Ἐὰν εἶχες πολλὰ χρήματα ἠδύνασο νὰ δωρήσῃς τοῖς γράψασι καὶ μὴ πληρώσασι φίλοις σου τὴν συνδρομήν των, ἀλλ' οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἀσεβήσῃς εἰς κληροδότημα ὁρισθὲν πρὸς ἱερὸν σκοπὸν ὑπὸ τοῦ κληροδότου, καὶ νὰ τὸ μεταβάλῃς εἰς πληρωμὴν χρεῶν τῶν φίλων σου. Καὶ οὕτω καὶ τὴν πατρίδα ἐζημίωσας καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, διότι τὴν κατέστησας ἀγνώμονα πρὸς τὸν ἀοίδιμον ἐκεῖνον κληροδότην, διότι σὺν τῇ καταστροφῇ τοῦ κληροδοτήματός του, συγκατεστράφη καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ, διὰ τῆς μὴ καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τοῦ κληροδοτήματός του· διότι ἐὰν κατετίθετο, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν τῆς πατρίδος εἰσὶ κατατεθειμένα, θὰ ἐφαίνετο ἐσαεὶ καὶ ἡ μνήμη ἐκείνου.

Μήπως ἐθεώρησας τὸ κληροδότημα, σοφὲ Κιτσούλη, μικρᾶς ἀξίας καὶ διὰ τὴν σμικρότητά του ταύτην δὲν θὰ διέσωζεν ἀξίαν μνήμην εἰς τὸν κληροδότην καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὸ κατέπνιξας; Σοὶ λέγομεν τὸ κληροδότημα τοῦ ἀοιδίμου συμπολίτου ἡμῶν Ἰωάννου Κοττῆ τῆς αὐτῆς ἀξίας ἦτον, ἤτοι χιλίων ἀργυρῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ρουβλίων (γκαρπόδνων) ἀλλὰ τεθὲν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ μὲ ὀλιγώτερον ἐτήσιον τόκον τῶν ὅσων σήμερον δίδουσι τὰ ἐν αὐτῇ κληροδοτήματα, ἐτετραπλασιάσθη σχεδὸν διὰ τοῦ ὀλίγου αὐτοῦ τόκου ἀνατοκιζομένου, εἰς δραχ. *δέκα πέντε χιλιάδας τριακοσίας ἐννενήκοντα πέντε* 15,395 πλὴν τετρακοσίων, ἃς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου Γενναδίου οἱ δύω ἐπίτροποι Γεωρ. Ψίμας καὶ Ἰωάννης Σουρβάλης ἔδωκαν εἰς τὸν ἐνταῦθα σπουδάζοντα κ. Παν. Ν. Δουρδούφην (ὅρα σελ. 34 φυλ. Βούρη).

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν ἔλεγον·

«Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ κατὰ θεῖο
«καὶ θάμα τοῦθ' ἔρδοις, τάχακεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο».

Οἱ δὲ μεταγενέστεροι μετέφρασαν
«Φασοῦλι 'ς τὸ φασοῦλι, γεμίζει τὸ σακκοῦλι.»

Καὶ τῷ ὄντι ἀμφότερα τὰ σοφὰ αὐτὰ ἀποφθέγματα ἐφηρμόσθησαν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ κληροδοτημάτων τῶν σχολείων τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος.

Διότι πρῶτον μὲν τὸ ἐκ χιλίων ἀργυρῶν ρουβλίων τοῦ ἀοιδίμου Ἰω. Κοττῆ ἐτέθη εἰς τὴν Τράπεζαν, μετὰ δὲ τοῦτο ἐφιλοτιμήθησαν καὶ οἱ ἄλλοι εὐεργέται τῆς πατρίδος ἀοίδιμοι συμπολῖται, καὶ ἐκληροδότησαν ὅπως ἕκαστος ηὐχαριστεῖτο. Τινὲς δὲ καὶ ζῶντες ὡς ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀοιδίμου Κοττῆ Σταμάτω καὶ ὁ ἤδη ἐπιζῶν Εὐστρ. Δάλλας. Τὰ δὲ κληροδοτηθέντα ἐστάλησαν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν καὶ οὕτω συνεκεντρώθησαν περὶ τὰς *πεντήκοντα χιλ. δραχμῶν.*

Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν θεωροῦμεν μικρὸν τὸ ἐκ *χιλίων ρουβλίων ἀργυρῶν* κληροδότημα τοῦ ἀοιδίμου αὐτοῦ συμπολίτου Ἰω. Τσαγκούλη, ἀλλὰ σπουδαῖον. Ἄλλως καὶ μικρὸν ἂν θεωρηθῇ δὲν ἐξετάζεται ἡ σμικρότης αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ εὐγενὴς πρὸς τὴν πατρίδα διάθεσις τοῦ κληροδότου, ὅστις δωδεκαέτης ἀποχαιρετήσας τὴν πατρίδα ἐνεθυμήθη αὐτήν, καὶ μετὰ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὅλα ἔτη, κατὰ τὴν μετάστασίν του εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν, ἐκληροδότησεν αὐτῇ τὰ χίλια ἀργυρᾶ ρούβλια, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάππου του Ἰωάννου Κοττῆ. Ὥστε καὶ τούτου τεθέντος εἶναι ἀξιέπαινος καὶ πολλῆς μνήμης ἄξιος διὰ τὰ εὐγενῆ πρὸς τὴν πατρίδα του αἰσθήματα, ὁ ἀοίδιμος αὐτὸς Δελβινακιώτης· διότι «*οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ*» ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν.

Ὅθεν σὲ ἐρωτῶμεν κ. Κιτσούλη ὅταν οἱ ἔχοντες καὶ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα νὰ συνδράμωσι τὴν γεννήσασαν αὐτοὺς πατρίδα, κληροδοτοῦντες ἀναλόγως τῆς περιουσίας των καὶ ὅπως οὗτοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ πληροφορηθῶσιν ὅτι τὰ κληροδοτήματα διὰ τὰ σχολεῖα πρὶν φθάσωσιν ἐκεῖ ἔνθα καὶ τὰ ἄλλα εἰσὶ κατατεθειμένα (εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν) πνίγονται, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔπαθε παρὰ σοῦ τὸ κληροδότημα τοῦ συμπολίτου Ἰωάννου Τσαγκούλη, Τί φρονεῖς κ. Κιτσούλη δὲν θὰ μεταβάλλωσι τὰ εὐγενῆ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθήματά των ἐκπληροῦντες τὰς ἀγαθοεργίας των ταύτας εἰς ἄλλα ἄλλων τόπων ἱερὰ ἱδρύματα; Δὲν θὰ ἦσαι σὺ κύριε Κιτσούλη ὁ ἀσεβὴς δημιουργὸς τοσούτων πρὸς τὴν πατρίδα ἀδικημάτων; Πλειότερον ἔπρεπε νὰ ἐντραπῇς σὺ κύριε Κιτσούλη εἰς τὸ ἀσέβημα αὐτό, διότι ὁ ἀοίδιμος αὐτὸς κληροδότης τυγχάνει θεῖος τῆς συζύγου σου, ἥτις θὰ ἐσεμνύνετο ἀκούουσα τὸ ὄνομα τοῦ θείου της εὐλογούμενον ὑπὸ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας τῆς πατρίδος. Ἀλλ' ἂν σὺ ἔπραξες τὸ ἀσέβημα αὐτὸ δὲν θὰ ἀνεχθῶσιν οἱ κηδεμόνες τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου ἐκείνου κληροδότου καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, καὶ θὰ σὲ ὑποχρεώσωσι νὰ ἀποδώσῃς αὐτοῖς τὸ κληροδότημα ἐκεῖνο μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔφθασεν εἰς τὴν Κων]πολιν, ἵνα τὸ καταθέσωσιν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν, ἔνθα καὶ τὰ ἄλλα κληροδοτήματα ὑπάρχουσι διὰ νὰ φαίνηται ἐσαεὶ ἡ μνήμη τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Σὺ κύριε Κιτσούλη ἐν τῇ εὐθυδικίᾳ σου κατέκρινας διαβὰς ἐνταῦθα τὸν Εὐστράτιον Ἱερέα ἢ Παπακοτρῶτσον διότι εἶπεν ἀληθείας τινάς, ὅτε ἐρωτόμενος ὑπὸ τοῦ θείου σου Κωστ. Μερτσάρη ἀπήντησεν «*ἀμ ξεύρω 'γὼ τί ἔκανε ὁ Σούρβης καὶ Μπάσιος*» «*ἀφόρτους παρέλαβα 'γὼ ἔχω γραμμένα*» πρὸς δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς ὑπελόγιζεν ἐν Δελβινακίῳ ὤν, ὅτι τέσσαρες ἕως πέντε χιλιάδες δραχμῶν ὑπάρχουσι καθυστερούμενα ἐνταῦθα, ἀλλὰ τοὺς ἐφούσκωσαν οἱ ἐνταῦθα (ὀπαδοί σας) ἐπειπὼν «*ὅτι ἀμ ἔχομαι καὶ 'μεῖς στὸ Δελβινάκι, ἀλλ' ἔχετε καὶ σεῖς ἐδῶ!!*» (ὅρα σελ. 61 φυλλάδιον Ἰω. Βούρη). Ἐπίσης ὅτε πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶδες εἰς Ὀδησσὸν τὸν κ. Χρ. Π. Τσαγκούλην καὶ τὸν εὗρες ἐναντίον τῶν ἰδεῶν σου κατέκρινας αὐτὸν ἐνταῦθα διότι δὲν συνεμερίζετο τὰς χρηστάς σου διὰ τὴν πατρίδα ἰδέας. Ἰδοὺ παραδείγματα τῶν χρηστῶν καὶ μεγάλων πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν σου καὶ τοῦ πρὸς αὐτὴν μεγάλου πατριωτισμοῦ σου!!!....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ δὲ χρησταὶ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι καὶ εὐεργεσίαι τοῦ θείου σου Κώστα Μερτσάρη εἰσὶν αἱ ἑξῆς.

Ἀνακαινίσας κατὰ τὸ 1878 ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ τὰ καέντα ἐν τῇ πατρίδι ἐργαστήρια τοῦ ναοῦ «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» ὑπεχρέωσε τὴν πατρίδα νὰ τῷ πληρώσῃ τόκον διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἀνακαινίσεως *εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν* κατ' ἔτος!! ἐνῷ τὸ εἰσόδημα αὐτῶν δὲν ἀρκεῖ νὰ καλύψῃ οὔτε πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Δεύτερον εὐεργέτημα ἡ ἐνοικίασις κατὰ 'Ὀκτώβρ. τοῦ 1879 ἐπὶ τριετίαν τῶν ἐνταῦθα κτημάτων τῶν κληροδοτημάτων μετὰ ζημίας τῆς πατρίδος *ἑκατὸν εἴκοσι λιρῶν* ἐπὶ τῇ τριετίᾳ ταύτῃ(!!). Τρίτον αἱ *εἴκοσι* λίραι ἃς ἔλαβεν ἐκ τῶν 4 χιλιάδων δραχμ. ἐκ τῆς προειρημένης συναλλαγματικῆς τῆς 23 Μαρτίου 1880 παρ' ἡμῶν ἐνταῦθα πληρωθείσης, δι' ὁδοιπορικά του ἔξοδα μέχρις Ἀθηνῶν, καὶ ἦλθεν ἐνταῦθα διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παραλαβὴν αὐτῶν (δῆθεν) δι' ὁδοιπορικά του μέχρις Ἀθηνῶν, ἀλλὰ κυρίως μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ὅπου διηυθύνθη μετ' οὐ πολὺ εἰς τὰς ἐκεῖ ἐμπορικάς του ὑποθέσεις καὶ δὲν ἐδαπάνησεν οὔτε τὸ τρίτον κἂν (!) καὶ προσέτι διὰ νὰ δικαιολογήσῃ καὶ ἄλλα ψεύδη, τὰ ὁποῖα ἔπλασε καὶ διέδιδε πρός τε τοὺς ἐν Δελβινακίῳ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγαθοὺς συμπολίτας, ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα ὀφειλέται *πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν*, (καίτοι ἐνταῦθα εἶδε τοὺς λογαριασμούς, ὅτι μηδὲν εἶχε νὰ λάβῃ ἡ πατρὶς παρ' ἡμῶν μέχρι τέλους τοῦ 1879 καὶ ἐπεφώνησεν «ἂμ σὰν εἶναι ἔτσι τί θὰ βάλωμεν στὴν Τράπεζαν γιὰ τὸ κληροδότημα τοῦ Ζώη Γκούγια») μετὰ δύω ἡμέρας ἤγειρε κατὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ σας καὶ συμπληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ ὀπαδοῦ του, καὶ εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετ' αὐτοῦ βαδίζοντος Κ. Ἐξάρχου τὴν γελοίαν καὶ μυθώδη ἐκείνην καθ' ἡμῶν ἀγωγὴν διὰ *τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν*, ἥτις οὐ μόνον αἰσχύνει τὴν ἀτυχῆ πατρίδα, ἀλλὰ καὶ ζημιοῖ μέχρι πλέον τῶν (200) διακοσίων λιρῶν, ὡς πρὸ ὀλίγου ὡμολόγησεν ὁ ἐκλεκτός σας τυχοδιώκτης (1) Κωστ. Ἔξαρχος ὅτι ἐδαπάνησε μέχρι τοῦδε! . . .

[1] Λέγομεν κατ' ἐπανάληψιν τυχοδιώκτην τὸν Κωστ. Ἔξαρχον, διότι αὐτὸς ὡς τυχοδιώκτης περιφερόμενος πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ τύχην ζητῶν καὶ φορτονόμενος εἰς τοὺς ἐν Μολδαυΐᾳ, Βλαχίᾳ καὶ Βασαραβίᾳ συμπολίτας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐπιτυχὼν ὅσα ἐπεδίωκεν, πρὸς δὲ καί τι σπουδαῖον,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀπαδῶν σας τῶν κατὰ καιροὺς ἀπὸ 1876 μέχρι τοῦ 1878 χρησταὶ καὶ μεγάλαι πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι

διὰ νὰ κάμη τύχην, ἀλλὰ δὲν ἦτο γιὰ τὰ δόντια του, δι' ὃ ἀπότομον καὶ πρέπουσαν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν ἔλαβε καὶ ἐρυθρόχρους καὶ περίλυπος γενόμενος ἀπῆλθεν ἐπανακάμψας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔνθα ἀπεκάλεσεν ἡμᾶς τυχοδιώκτας, Ἐκεῖ δὲ ὡς κατωτέρω, ἐφορτώθη εἰς τοὺς ἐκεῖ συμπολίτας ἀποζῶν καὶ τρεφόμενος ὑπ' ἐκείνων, ἀλλ' ἀποτυχὼν καὶ ἐκεῖ ὅ,τι ἐπεδίωκε κατέφυγεν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἀλληλοδιδακτικὸν ἐπάγγελμά του εἰς τοὺς Φιλιάταις καὶ διδάσκων ἐκεῖ, μετὰ μισθοῦ 15 μέχρις 20 λιρῶν κατ' ἔτος, αἵτινες δὲν τὸν ἤρκουν βεβαίως, ἀλλὰ καὶ γενομένης γνωστῆς τῆς ἀμαθείας του, τῷ ἔδωκαν τὰ παπούτσια στὸ χέρι (κατὰ τὴν παροιμίαν). Ἐν τοιαύτῃ δὲ θέσει εὑρισκόμενος ἐσκέφθη ἵνα εὕρῃ ἄλλο μέσον τυχοδιωκτικῆς ἀγυρτίας· καὶ οὕτω κατὰ τὸ 1877, μετέβη εἰς Κέρκυραν, πρός τινα ἡμέτερον συμπολίτην καίτοι μὴ γινώσκων ποσῶς αὐτόν, ἅμα τῇ πρώτῃ ἐπισκέψει τῷ ἐζήτησε δάνειον πεντήκοντα λιρῶν (βεβαίως ἀνεπίστρεπτον)· ὁ δὲ πολύπειρος καὶ φρονιμώτατος ἐκεῖνος συμπολίτης ἡμῶν γνωρίσας τὴν ἀγυρτίαν τοῦ τυχοδιώκτου Ἐξάρχου, τῷ ἀπήντησε μετὰ πολλῆς εὐγενείας, ὅτι λυπεῖται μὴ δυνάμενος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του. Οὕτω δὲ ἀποτυχὼν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀγυρτικὴν ἐπαιτίαν του κατέφυγεν εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολίτας ἡμῶν καὶ καταλιπαρήσας καὶ ἐκείνους μέχρι χαμερπείας κατώρθωσε νὰ τὸν συστήσωσιν ὡς ἑλληνοδιδάσκαλον εἰς τὴν ἀτυχῆ ἡμῶν πατρίδα τὸ Δελβινάκιον χάριν πατριωτισμοῦ, διότι ἀγνοοῦντες οἱ ἀγαθοὶ ἐκεῖνοι συμπολῖται τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀγυρτίαν τοῦ τυχοδιώκτου αὐτοῦ, ἐσύστησαν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐν Δελβινακίῳ ὅπως καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ 1875 ὅπου καὶ ἐγράψαμεν εἰς τὴν Κοινότητα συνιστῶντες αὐτὸν χάριν πατριωτισμοῦ, καὶ ὁ μεταβὰς τότε Ἀντώνιος Γεωργίου ἐσύστησεν ὡς τοιοῦτον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμφωνίας τοῦ τότε διατελοῦντος εὐμαθεστάτου ἑλληνοδιδασκάλου ἢ μᾶλλον σχολάρχου Π. Οἰκονομίδου, διότι ἠγνοοῦμεν καὶ τὴν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀμάθειάν του καὶ τὰ καταστρεπτικὰ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθήματά του ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, (ἀγνοοῦμεν ὅμως ἂν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ συστάσεις ἡμῶν αὗται κατὰ τὴν συμφωνίαν του μεταξὺ Κοινότητος καὶ αὐτοῦ, διότι δὲν εἰδοποιήθημεν ὑπὸ τῆς Κοινότητος). Οὕτω δὲ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1877 ἐγένετο ἑλληνοδιδάσκαλος τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος Δελβινακίου, καὶ διὰ τῆς ἀμαθείας του καὶ τοῦ ὅλως ἀνεπιδέκτου τρόπου πρὸς διδαχὴν τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων μαθητῶν του ἀντὶ προόδου ὀπισθοδρόμησεν ἐκείνους ἀπομαθόντας ὅσα εἶχον μάθει παρὰ τοῦ ὄντως ἱκανοῦ διδασκάλου των Π. Οἰκονομίδου· οἱ δὲ γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῶν μαθητῶν αὐτῶν κατανοήσαντες τὴν ἀμάθειαν τοῦ τυχοδιώκτου αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ τὰς ἄλλας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Κοινότητος ῥαδιουργίας του, ἐβουλεύοντο ἵνα ἀποπέμψωσι μετ' ἀγανακτήσεως αὐτόν. Τὴν ἀγανάκτησίν των ταύτην ἐννοήσας ὁ τυχοδιώκτης αὐτὸς διδάσκαλος κατέφυγεν εἰς ἐκλογὴν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εἰσὶν *αἱ δραχμαὶ δέκα ἐννέα χιλιάδες ἐννεακόσιαι πέντε* (19,905) ἐπὶ τριετίαν μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἰα-

καὶ δι' ἄλλων παρανομιῶν ὑπ' αὐτοῦ τε, τῶν φίλων του καὶ τῶν συγγενῶν τῆς συζύγου του, ἥτις διώρισεν αὐτὸν καὶ πρὸ ἓξ μηνῶν τῆς λήξεως τῆς πρώτης συμφωνίας του, ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1880 καὶ διὰ τρία ἔτη καθὼς καὶ τὸν γυναικάδελφόν του ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, μετὰ δὲ τὸν διορισμὸν αὐτῶν καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἐκτιθεμένων ἀνωτέρω, διωρίσθη μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἑτέρων δύω συντρόφων του ὡς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων τῆς πατρίδος. Ἐλθὼν δὲ ἐνταῦθα μετὰ τῶν συντρόφων του, καὶ μὴ εὑρὼν ἀνοικτὴν εἴσοδον ἵνα εἰσέλθῃ, ὅπως ἐφρόνει, εἰς τὰ εἰσοδήματα τῶν κληροδοτημάτων, ἐτόλμησεν αὐτὸς ὁ τυχοδιώκτης νὰ ἀποποκαλέσῃ ἡμᾶς τυχοδιώκτας ἐπειπὼν «ὅτι εὑρέθησαν δύω τυχοδιῶκται Δελβινακιῶται νὰ κατατρώγουν τὰ κληροδοτήματα τοῦ Δελβινακίου» (!!!)

Ἡμᾶς ἀπεκάλεσας τυχοδιώκτας, σὺ πειναλέε καὶ μὴ ἔχων ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι, ὅςις κατέφυγες εἰς τοσαῦτα τυχοδιωκτικὰ μέσα, καὶ ἐπὶ τέλους ἐφορτώθης εἰς τὴν ῥάχιν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος, καὶ σὲ τρέφει ὡς κηφῆνα καὶ σὲ καὶ τὸν γυναικάδελφόν σου, διὰ νὰ ὑποσκάπτητε ἀμφότεροι τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν τυχοδιωκτικῶν σου σκοπῶν, λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν Κοινότητος ὑποστηριζόμενος καὶ ὑπό τινων τετυφλωμένων φίλων σου καὶ συγγενῶν σου κατέστρεψας αὐτὸν ἵνα φθάσῃς εἰς τὸ πέρας τῶν ἐπιδιωκομένων κατὰ τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος καταστρεπτικῶν σκοπῶν σου καὶ ἤδη ἐπανειλημμένως γράφεις πρὸς τὴν πατρίδα παροτρύνων τοὺς ἀπονενοημένους καὶ τετυφλωμένους φίλους σου καὶ συγγενεῖς σου ἵνα πειθαναγκάσωσιν ἓξ ἀγαθοὺς συμπολίτας νὰ ψευδορκίσωσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸς τῆς Κοινότητος· ἐνῷ σὺ αὐτὸς ἀναιδέστατε καὶ ἀλιτήριε, καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς σου καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συντρόφου σου Κωστ. Μερτσάρη ἀνομολογεῖτε ἐν τῇ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1879 καὶ ἰδίᾳ σου χειρὶ συνταχθείσῃ ἀνωτέρω καταχωρισθείσῃ ἐπιστολῇ φερούσῃ καὶ 25 ἔτι ἄλλων συμπολιτῶν τὰς ὑπογραφὰς καὶ τὴν ἐπίσημον τῆς Κοινότητος σφαγῖδα, ὅτι ὑπάρχει ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸς ἐφαρμοζόμενος, καὶ θὰ ἐξηκολούθει ὑπάρχων ἐφαρμοζόμενος ὁλόκληρον τριετίαν ἀπὸ τῆς συντάξεώς του (18 Ἰανουαρίου 1879) ἐὰν ἡ κακοβουλία σου δὲν κατέστρεφεν αὐτόν. Καταστρέψας δὲ τὸν κανονισμὸν αὐτὸν καὶ μὴ φοβούμενος τὴν αὐστηρὰν τοῦ νόμου καταδίωξιν, εἶχες ἀσέβειαν νὰ αἰτῇς εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιβληθῇ ὁ ἐπακτὸς πρὸς τὴν κοινότητα ὅρκος πρὸς ἐσέ. Ἀλλ' ἅμα εἰς τὴν ἐν τῷ Ἐφετείῳ 16 Ἰανουαρίου 1881 συζήτησιν εἶδες προσαγομένην τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν (ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1879) ἀπέβαλες τὸ θάρρος τῆς ἀνωτέρω ἀσεβείας σου καὶ παρεδέχθης τὸν ἐπιβληθέντα εἰς τὴν κοινότητα ὅρκον προθύμως καὶ ἀφοῦ ἐξήρεσας τὸν ἑαυτόν σου καὶ τοὺς ἐν Δελβινακίῳ φίλους σου, οἷον τὸν Μῆτρον Παππᾶν, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀποστόλην, τὸν Νικόλαον Χατζῆν ἢ Ἰάκωβον καὶ ἄλλους ἐκ τῶν κοινοποιηθέντων ἡμῖν 50 μελῶν τοῦ τρίτου τῆς κοινότητος καὶ ἀφοῦ σοὶ ἐκοινοποιήσαμεν τὰ ἓξ ὁρκισθησόμενα μέλη αὐτῆς, μὴ ἀρκεσθεὶς πρὸς ὅσα ἐ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τρου, περίσσευμα ἀδικαιολόγητον, καὶ ἑπομένως καταχρασθὲν ὑπ' ἐκείνων (ὅρα σελ. 143 φυλ. Βούρη). Δι' ὃ καὶ σᾶς καὶ ἐκείνους προσκαλοῦμεν ἐὰν ἔχητε φιλότιμον καὶ πατριωτισμὸν νὰ δημοσιεύσητε τοὐλάχιστον τὴν ἐπὶ τῆς τριετίας ταύτης διαχείρισιν τῶν ἐντεῦθεν σταλέντων εἰς τὴν πατρίδα χρημάτων, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1878 καὶ τὴν λῆψιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν δαπάνην αὐτῶν, ὡς ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπὶ δεκατετρατίαν, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους τοῦ 1879 λογοδοσίαν μας, καὶ τὴν ὁποίαν καλῶς ἐμελετήσατε, καὶ ἐκ τῶν εἰς χεῖρας σας σταλέντων λογαριασμῶν, καὶ τῶν φυλλαδίων τοῦ κ. Ἰωάν. Βούρη καὶ σᾶς προκαλοῦμεν νὰ τὴν ἀνασκευάσητε ὅσον ἐκείνην τόσον καὶ τὴν παροῦσαν μας ἀπάντησιν. Ἀλλ' οὐχὶ μὲ ξηροὺς λόγους καὶ ἀναιδῆ ψεύδη, ἀλλὰ μὲ ἀποδείξεις, ἃς ἔχετε εἰς χεῖρας σας ἐκ τῶν σταλέντων λογαριασμῶν καὶ ἀλληλογραφίας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κοινότητος καὶ ὡς ἔχετε

γραψες πρὸς τοὺς φίλους σου καὶ συγγενεῖς σου, ὅπως πειθαναγκάσωσι τοὺς ἓξ ἀγαθοὺς ἐκείνους συμπολίτας νὰ ψευδορκίσωσιν, ἀπῆλθες χθὲς ἐντεῦθεν εἰς τὸ Δελβινάκιον ἵνα ἐκ τοῦ πλησίον πειθαναγκάσῃς ἐκείνους εἰς τὸ στυγερὸν τῆς ψευδορκίας ἔγκλημα, πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ μόνον ὅπως ὑποστηριχθῇ ὁ παράνομος διορισμὸς σοῦ τε καὶ τοῦ γυναικαδέλφου σου, ἐπὶ τριετίαν ὡς διδασκάλων τῶν ἀτυχῶν σπουδαζόντων παίδων τῆς κοινότητος, γενόμενος ὑπὸ τῆς παρὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸν τῆς κοινότητος, καὶ δι' ἄλλων παρανομιῶν ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ ἐρωτῶμεν σὲ ἀσεβέστατε, δὲν ἀναλογίζεσαι σὺ ἄθλιον ἐξάμβλωμα ἢ μᾶλλον ἀνθρωπόμορφον τέρας ὁποῖον στυγερώτατον κακούργημα διαπράττεις (;) ἀτιμάζων καὶ ἐκμηδενίζων τὴν πατρίδα καὶ καταστρέφων καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τοὺς ἓξ ἀγαθοὺς ἐκείνους συμπολίτας τοὺς μὴ γινώσκοντας τὰς συνεπείας καὶ τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου καὶ ἑπομένως σὺν αὐτοῖς καταστρέφων καὶ τὰς ἀτυχεῖς οἰκογενείας αὐτῶν; Ἡμᾶς ἀπεκάλεσας, σὺ τυχοδιῶκτα ὁ μηδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔχων καὶ τοσαῦτα ἀνοσιουργήματα διαπράττων, τυχοδιώκτας, ἡμᾶς οἵτινες πρὸ δεκαπενταετίας ἀγωνιζόμενοι καὶ διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων καὶ δι' ἰδίας ἡμῶν περιουσίας ἐσχηματίσαμεν τοσαύτην κολοσσιαίαν τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος ἱδρυμάτων περιουσίαν, ἵνα τρέφησαι σὺ καὶ ὁ γυναικάδελφός σου ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς καὶ δι' ὅλα ταῦτα νὰ προδίδετε τὴν πατρίδα διὰ τοιούτων ἀνοσιουργημάτων!!.. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι οἱ ὁρκισθησόμενοι ἐκεῖνοι ἀθῷοι καὶ ἀγαθοὶ συμπολῖται καὶ μεθ' ὅλης τῆς ἁπλότητός των θὰ ἐννοήσωσιν εἰς ὁποῖον κρημνὸν ὠθεῖ αὐτούς, ἡ διὰ τὰ αἰσχρὰ συμφέροντά σου κακοβουλία σου καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς αὐστηρὰς τοῦ νόμου συνεπείας καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν καταστροφήν των, θὰ ἀποστῶσι τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος τῆς ψευδορκίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πληροφορίας παρὰ τῶν τριῶν ἐνταῦθα ἀπεσταλμένων σας καὶ ἰδίως τοῦ ἐκλεκτοῦ σας κ. Κωστάκη.

Ἐννοεῖτε τώρα εὐγενεῖς συκοφάνται, ὅτι ἀντὶ ν' ἀποδείξητε ἡμᾶς καταχραστὰς καὶ ὀφειλέτας πρὸς τὴν πατρίδα, διότι μήτε ἴχνος φέρετε πρὸς ἀπόδειξιν τοιαύτης ἐνοχῆς μας, αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀποδεικνύετε, διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀναμφισβητήτων καὶ παρ' ὑμῶν ὡμολογημένων πράξεών σας, καταχραστὰς τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος χρημάτων.

Ὅθεν ἐὰν δὲν θέλετε νὰ ἐντραπῆτε ἡμᾶς, διότι ἀδίκως καὶ παρ' ἀξίαν μᾶς σύρετε εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ τὴν πατρίδα ἀσχημίζετε διὰ τῆς τοσαύτης ἀνοσίου πράξεως ἡμῶν, οἵτινες μὴ ἀρκεσθέντες καὶ εἰς ταύτην κατήλθετε καὶ εἰς τὴν ταπεινὴν καὶ κακόζηλον καὶ ἐκμηδενίζουσαν τὴν πατρίδα ἠθικῶς δημοσίευσιν τῆς πλήρους ψευδολογιῶν διατριβήν σας, αἰσχύνθητε τοὐλάχιστον συκοφάνται, ἐντράπητε ταπεινοὶ καὶ ποταποὶ ἐργάται τοσούτων ἀναιδῶν ψευδολογιῶν σας, τὰς σκιὰς τῶν μεγάλων ἐκείνων προγόνων μας, διότι ἐταπεινώσατε τὸ ἄλλοτε ἔνδοξον Δελβινάκιον, διά τε τὴν φρόνησιν καὶ τὴν εὐγένειαν καὶ ἀρετὴν τῶν τέκνων του, ἤτοι τῶν μεγάλων ἐκείνων προγόνων μας, οἵτινες εἶχον ὑψώσει τὴν πατρίδα εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν, ὑπερεπαινούμενοι διὰ τὴν τιμιότητα, τὴν εὐγένειαν, τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν παρ' ὅλων τῶν γνωριζόντων τὸ Δελβινάκιον, διότι εἶχον ὑψώσει τὴν πατρίδα εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν πρέπουσαν αὐτῇ ὑψηλὴν θέσιν φυλάττοντες παρέδωκαν εἰς τοὺς μεγάλους διαδόχους αὐτῶν πατέρας μας σῶαν καὶ ἀλώβητον, οἵτινες μύρια ὅσα δεινὰ ὑποστάντες μέχρι θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς πολυτίμου ζωῆς των ἐφύλαξαν καὶ οὗτοι ὡς ἄξιοι διάδοχοι μεγάλων προγόνων, καὶ τὴν παρέδωκαν πρὸς ἡμᾶς μεγάλην σῶαν καὶ ἀλώβητον ὅπως παρὰ τῶν μεγάλων προγόνων των τὴν ἔλαβον.

Ἐντράπητε ταπεινοὶ συκοφάνται τὰς σκιὰς τῶν μεγαλων πατέρων μας, οἵτινες διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἡμῶν «Δελβινάκιον» προδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προπάππου τοῦ ἐκλεκτοῦ σας, κυρίου Κωστάκη Δήμου Ἐξάρχου, πλείστας ὅσας ταλαιπωρίας καὶ κακώσεις ὑποστάντες ἔσωσαν αὐτὴν, καὶ τὴν παρέδωκαν ἡμῖν σώαν καὶ ἀβλαβῆ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Περαίνοντες συνιστῶμεν καὶ πάλιν καὶ τοῖς συκοφάνταις ἡμῶν καὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι συμπολίταις ἵνα διεξέλθωσι μετὰ ψυχροῦ αἵματος μετὰ προσοχῆς καὶ πολλῆς συνέσεως ἅπαντα τὰ ἐν τῷ φυλλαδίῳ τοῦ κ. Ἰω. Βούρη περιεχόμενα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθειμένα χάριν τῆς πατρίδος καὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς καὶ θὰ τοῖς ὀφείλωμεν μεγάλην χάριν, ἐὰν ἀνασκευάζοντες πάντα τὰ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις φυλλαδίοις ἀποδείξωσιν ἡμᾶς καὶ τὸν κ. Ιω. Βούρη λανθανομένους, ἀλλ' οὐχὶ διὰ ξηρῶν λόγων καὶ ψευδολογιῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν πραγμάτων καὶ δι' ὧν λογαριασμῶν παρ' ἡμῶν σταλέντων ἔχουσιν εἰς χεῖρας των, καὶ διὰ τῆς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κοινότητος ἀλληλογραφίας καὶ δι' ὅσων παρὰ τῶν ἐνταῦθα τριῶν ἀπεσταλμένων των, καὶ ἰδίως τοῦ ἐκλεκτοῦ των Κωνστ. Ἐξάρχου ἔχουσι πληροφοριῶν. Ἄλλως ἐὰν δὲν πράξωσι ταῦτα θὰ ὦσι καταγέλαστοι ὑπό τε τῶν γνωριζόντων τὸ Δελβινάκιον καὶ ἀναγνωσάντων καὶ ἀναγνωσόντων τὰ ἀνωτέρω προειρημένα φυλλάδια, καθὼς καὶ ἐξ ἁπάσης τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν Πωγωνιανῆς· ὡς πρὸ ἑνὸς μηνὸς παρετήρησεν ὁ ἐν τῷ πλησιοχώρῳ τῆς πατρίδος ἡμῶν χωρίῳ Δολῷ εὐμαθὴς ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Μάνθος πρὸς τὸν συμπολίτην μας κ. Ἰω. Π. Οἰκονομίδην ὄντα ἐν Δολῷ μετὰ τοῦ πενθεροῦ του κ. Μαλιούφα ἐξ ἑτέρου πλησιοχώρου χωρίου «Γκουβερίου» εἰπόντα «ναὶ ἔστειλεν ὁ κ. Βούρης φυλλάδια εἰς τὴν πατρίδα μας ἀλλ' ἐμεῖς μήτε ςὰ χέρια μας δὲν τὰ πιάνομεν» πολὺ κακὰ ἐκάμετε (τῷ εἶπεν ὁ κ. Μάνθος) πρέπει νὰ τὰ ἀναγνώσητε καὶ καλά, καὶ ἂν μὲν ἦναι ἐναντίον τῶν λογαριασμῶν τῆς Κοινότητός σας νὰ τὰ ἀνασκευάσητε, ἐὰν δὲ εἶναι σωστὰ καὶ ἀληθινὰ τότε πρέπει νὰ τὰ παραδεχθῆτε καὶ νὰ μὴ κάμνετε δίκας καὶ ζημιώνετε καὶ τὴν πατρίδα σας καὶ τὴν τιμὴν αὐτῆς. Ἄλλως θὰ σᾶς κατηγορήσῃ ὅλος ὁ Καζᾶς μας (ἐπαρχία).»

Τὰς φρονίμους ταύτας παρατηρήσεις καὶ συνετὰς συμβουλὰς τοῦ κ. Μάνθου ἐπεδοκίμασε, καὶ ὁ ἁπλοῦς μὲν ἀλλ' οὐχὶ τυχαῖον νοῦν ἔχων, πενθερὸς τοῦ κ. Ι. Π. Οἰκονομίδου κ. Μαλιούφας «ἐπειπὼν αὐτῷ καλὰ σοῦ λέγει ὁ δάσκαλος αὐτὸ πρέπει νὰ κάμετε γιὰ νὰ μὴ σᾶς γελάῃ ὁ κόσμος».

Ταῦτα πάντα ὀφείλοντες πρὸς ἀπάντησιν ἐγράψαμεν ἀναμέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νοντες τὴν ὀρθὴν καὶ πειστικὴν καὶ ἐν τοῖς πράγμασι στηριζομένην ἀνασκευὴν αὐτῶν.

Διανέμεται δωρεὰν παντὶ Δελβινακιώτῃ, καὶ ἐν κεντρικοῖς μέρεσι καὶ δημοσίοις καφφενείοις.

Ἀθήνησι τῇ 6 Ἀπριλίου 1881.

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΥΣΤΡ. Π. ΔΟΣΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὅρα ὄπισθεν ἀπάντησιν τοῦ κυρίου Ἰω. Βούρη εἰς τὸν «Νεολόγον» ἀναδημοσιευομένην ὧδε.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ἰω. Βούρη πρὸς τὴν διατριβὴν τῶν συκοφαντῶν ἡμῶν καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3591 τῆς 6/18 Μαρτίου 1881 φύλλον τῆς ἐν Κων/πόλει ἐφημ. «Νεολόγος», ἥτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3606 24/5 Ἀπριλίου 1881 τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, παρεισέδυσε περικοπή τις ὑποβολιμαία, ἣν ὁ αὐτὸς ἀνήρεσεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα «Νεολόγον» ὑπ' ἀριθ. 3612 1/13 Ἀπριλίου διὰ τῶν ἑξῆς·

«*Τοῖς συντάκταις*,

«Ἐν τῷ ἀπὸ 24/5 Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους φύλλῳ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος καταχεχώρισται ἀπάντησίς μου. Ἐν στήλῃ δευτέρᾳ στιχ. 5—20 ἀναγινώσκω περικοπὴν ἀρχομένην οὕτω: Ἀλλὰ σεῖς μὲν τὸ βιβλίον κλπ. καὶ λήγουσαν εἰς τὴν λέξιν ἔνοχος. Ταύτην τὴν περικοπὴν ὑποβολιμαίαν οὖσαν, καὶ μὴ ὑπάρχουσαν ἐν τῇ ὑπ' ἐμοῦ ὑπογραφείσῃ ἀπαντήσει ἀποκηρύττω. Δὲν υἱοθετῶ ἀλλοτρίας ἰδέας καὶ ἀληθεῖς ἂν ὦσι. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ καταχωρίσητε ταύτην μου τὴν ἀποκήρυξιν.

Ἀθήνησι, τῇ 27/8 Ἀπριλίου 1881.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καὶ ἄλλαι τινὲς λέξεις παρηλλάχθησαν καὶ τινὲς παρελείφθησαν· ἀναδημοσιεύομεν ἤδη ταύτην ὧδε ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Τοῖς συντάκταις,

Ἐν τῷ «Νεολόγῳ» τῆς 6)18 μαρτίου ἐδημοσιεύθη διατριβὴ ἀφορῶσα εἰς τῆς κοινότητος Δελβινακίου τὰ πράγματα. Μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται καὶ τὸ ὄνομά μου, ὅτι παρασύρομαι ὑπὸ τοῦ Ἀντ. Γεωργίου καὶ Εὐσρ. Δόστη πρὸς ἐπίμετρον τῶν δυστυχιῶν τῆς κοινότητος, καὶ ὅτι «ὁ κ. Βούρης (ἐγὼ δηλ.) ὑπόσχεται ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐανθία δωρήσεται τῇ κοινότητι πρὸς ἀνέγερσιν παρθεναγωγείου δραχμὰς 5,000, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι ὁ κ. Ἀντώνιος Γεωργίου θὰ μείνῃ ἰσοβίως ἐπίτροπος τῆς κοινότητος ἐν Ἀθήναις καίπερ ἀποτυφλωθείς. Ἀγνοεῖται ποῦ ὁ κ. Βούρης στηριζόμενος προσβάλλει τὸν νῦν ἅγιον Δρυϊνουπόλεως κλ. Περιεργείας δὲ χάριν περιγράφομεν τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν ἐν λόγῳ φυλλαδίων, δι' ὧν ὁ κ. Βούρης προσβάλλει πᾶσαν τὴν κοινότητα. Τὰ φυλλάδια 50 τὸν ἀριθμὸν διενέμοντο εἰς ἐκείνους μόνον, οἵτινες θὰ ὑπέγραφον εἰς ἐπισυνημμένην αὐτοῦ ἐπιστολὴν, δι' ἧς ὑπεχρέου ὁ κ. Βούρης τὸν ὑπογράψαντα εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς

ἐπιτροπῆς. Διὰ δὲ τοῦ μέσου τούτου κατώρθωσεν ὁ ρηθεὶς διανομεὺς αὐτῶν μίαν καὶ μόνην νὰ ὑποκλέψῃ ὑπογραφὴν, τοῦ κ. Νικολάου Βρεσιούρα, ὅστις τὴν ἐπιοῦσαν διὰ τῆς ἐφημερίδος «Αὐγῆς» διεμαρτυρήθη. Ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει περεπιδημούντων Δελβινακιωτῶν· Χρ. Κιτζούλης, Ν. Στ. Τσοκώνας, Λεωνίδας Π. Μωραΐτης, Γ. Δ. Τζιαγκούλης.»

Αὐτὸ εἶναι τὸ εἰς ἐμὲ ἀναφερόμενον μέρος τῆς διατριβῆς, καὶ εἰς αὐτὸ ἀπαντῶν σᾶς παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε τὴν ἀπαντῶσαν ἐπιστολήν μου ταύτην πρὸς πλήρωσιν νομίμου δικαιοσύνης:

Α'. Ἐν τῷ φυλλαδίῳ μου ἢ βιβλίῳ ἐγὼ γράφω οὕτω·

Πρῶτος λοιπὸν ἐγὼ συνεισφέρω ὑπὲρ τοῦ παρθεναγωγείου ἐξ ὀνόματος τῆς κυρίας μου 5,000 δραχμῶν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐπέλθῃ τάξις ἐν Δελβινακίῳ καὶ ἐξέλεγξις τῶν λογαριασμῶν τί ἐγένοντο τόσα χρήματα ἐκεῖ καὶ ὑπὸ τὸν *ἀπαραίτητον ὅρον* τὸ παρθεναγωγεῖον νὰ κτισθῇ μακρὰν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς ἄλλο μέρος (Βιβλ. μου σελ. 73 στιχ. 25—30).

Διέστρεψε λοιπὸν τὰ γραφόμενά μου ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τεσσάρων προσώπων συνισταμένη.

Β'. Διὰ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν σεβασμιώτατον Δρυϊνουπόλεως, ἐγὼ ἔχω ἀπόδειξιν τῶν ἐπιτρόπων Ἀντ. Γεωργίου καὶ Δόστη καὶ μὲ τούτους τοὺς ἐπιτρόπους ἔχουσι νὰ λογαριασθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι· ἄλλως ἐν σελ. 101 στ. 11 καὶ ἑξῆς εἶδεν ἡ ἐπιτροπὴ τὰ διατρέχοντα.

Γ'. Ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τοῦ βιβλίου ἀπαντῶ ταῦτα. Ἐν σελίδι 9 ὑπάρχει «δ' συκοφαντία ἐπὶ καταχρήσει εἰς τὸ τίμημα τῶν ἐνοικίων.» Ἐν τέλει τοῦ κεφαλαίου τούτου (σελ. 10 στ. 24—26) γράφω οὕτω· «νὰ ἦναι κτῆμα (τὸ φυλλάδιόν μου) διηνεκῶς πρόχειρον παντὸς Δελβινακιώτου, ἵνα μὴ τολμῶσιν οἱ συκοφάνται νὰ ψευδολογῶσιν ἀνεξελέγκτως. Ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ Β' σελ. 10 φέρεται μετὰ μαρτυρίας σεβαστῆς κυρίας ὅ,τι τινὲς εἶπον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ἀνακαινίσεως τῶν κτημάτων ἦσαν 80,000 δραχμῶν, ἐνῷ εἶναι μόνον 20,589. Ὁ σκοπός μου ἦτο νὰ λάβῃ ἕκαστος Δελβινακιώτης τοὺς λογαριασμούς, καὶ διὰ νὰ μὴ παραπονῆταί τις ἢ διὰ νὰ μὴ προφασίζηται ὅτι δὲν ἔλαβε τὸ βιβλίον, ἔκαμα κατάλογον ὥστε ἕκαστος λαμβάνων τὸ βιβλίον νὰ ὑπογράφηται ἁπλῶς ὅτι τὸ ἔλαβε. Τὴν ἐπιστολήν μου ἐκείνην, ἥτις φέρει καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ καταλόγου ὡς καὶ τὸ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

βιβλίον μου, παραγγέλλω τὸν ἀνταποκριτήν μου κ. Ι. Λάμπρου νὰ σᾶς δώσῃ μὲν τὸ βιβλίον, νὰ λάβητε δὲ καὶ γνῶσιν πειστικὴν τοῦ καταλόγου καὶ νὰ βεβαιώσητε ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, ὥστε καὶ ἡ ὡραία περιγραφὴ τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς διανομῆς τοῦ φυλλαδίου νὰ λάβῃ τὸν πρέποντα αὐτῇ τόπον. Ἐὰν δὲ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὡς ἰδίᾳ περὶ τὴν διανοητικὴν προκοπὴν τοῦ γένους τοῦ ἑλληνικοῦ ἀσχολούμενοι, κρίνητε δέον νὰ συνετίσητε τὴν ἄνω μνημονευομένην ἐπιτροπὴν λέγοντες ὅτι ἀδικοῦσιν ἑαυτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, βλάπτουσι δὲ καὶ τὴν πατρίδα των παραχαράττοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἂν ἀναγνώσητε τὸ βιβλίον μου καὶ ἐπενέγκητε σκέψεις τινὰς εὐθυδίκους εἴτε περὶ τοῦ ἐν γένει ἀγαθοῦ εἴτε ὑπὲρ εἴτε καὶ κατὰ τοῦ βιβλίου μου, θέλω σᾶς ὁμολογεῖ καὶ χάριτας. Διότι, κύριοι, βλέπων ὅτι ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἡ τὴν διατριβὴν συντάξασα μόνον δύο ἁμαρτήματα ἐν τῷ φυλλαδίῳ μου εὗρεν, ἴσα ἴσα ἐκεῖνα, ἅτινα αὐτὴ αὕτη ἐκιβδήλευσε, βλέπων λέγων τοῦτο, πρέπει νὰ ὑποθέσω ὅτι τὸ βιβλίον μου εἶναι ἀναμάρτητον.

Πρᾶγμα σπανιώτατον. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἀξίζει πολὺ τὸν κόπον νὰ τὸ ἀναγνώσητε. Ἐγὼ ἐν τούτοις μετριοφρονῶν λέγω τοῖς συμπατριώταις μου ἐν τῷ βιβλίῳ μου δὶς (σ. 6 στ. 21—23) οὕτως «ἐὰν ἐγὼ λανθάνωμαι, θὰ λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ τὸ εἴπητε πρὸς γνῶσιν μου»· ἐν δὲ σ. 74 στ. 1—3 οὕτως. «Ἤθελον δὲ σᾶς χρεωστεῖ χάριν, ἐὰν μοὶ ἀποδεικνύετε ὅτι λανθάνομαι ἐγὼ καὶ ποῦ καὶ πῶς εἰς τὰ γραφόμενά μου». Καὶ ἐπειδὴ ἐν ὅσοις μὲ λέγουσι παρασυρόμενον, καταφαίνεται ὅτι αὐτοὶ οὗτοι λανθάνονται εἴτε ἑκουσίως εἴτε ἀκουσίως, ἕπεται ὅτι δὲν δέχομαι καίτοι χρηστὸς ὢν ἄλλως κατ' αὐτούς, ὅτι παρασύρομαι, οὐδὲ διανέμω μάτην καὶ εἰκῇ καὶ ἄνευ λόγου τὸ φυλλάδιόν μου. Διὰ τὰ πράγματα τῆς Κοινότητος πρὸς τῷ ἴσῳ παντὶ Δελβινακιώτῃ δικαιώματι καὶ αὐτὴ ἡ Κοινότης Δελβινακίου ἐζήτησε τὴν σύμπραξίν μου καὶ ἀπὸ τῆς πρός με ἐπιστολῆς τῆς Κοινότητος ἄρχομαι τοῦ φυλλαδίου μου, κομισθείσης παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου Ἐξάρχου, καὶ ἄν τις σκανδαλισθῇ διατὶ ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, χρονολογίαν 9 Μαρτίου φέρουσα, μοὶ παρεδόθη 18 Μαΐου, θὰ εὑρεθῶσι *ράμματα γιὰ τὴν γοῦνάν του* κατὰ τὴν παροιμίαν. Αὐτοὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριῶται ἐπαρακονέθησαν διατὶ νὰ μὴ συμβιβάσω τὰς δύο ἐπιτροπάς. Ἐγὼ ἔπραξα καί τι πλέον ὑπὲρ τῆς πατρίδος μου, δη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μοσιεύσας τὸ φυλλάδιον. Διαρρήδην δὲ ψεύδω τὴν συγγραφὴν τῆς πλαστολόγου διατριβῆς, ὅτι προσβάλλω πᾶσαν τὴν Κοινότητα· διότι χαρακτηρίζω μόνον τοὺς ἐκ προθέσεως διαστρέφοντας τὰ πράγματα. Λανθάνεται δὲ (καὶ ποῦ δὲν λανθάνεται) ἡ διατριβογράφος ἐπιτροπὴ καὶ κατὰ τοῦτο λέγουσα ὅτι παρασύρομαι ὑπὸ τοῦ Ἀντ. Γεωργίου καὶ Δόστη. Ἐν ἀρχαῖς τοῦ φυλλαδίου μου ἐξάγω ὑπόνοιαν μήπως πολλοὶ δὲν ἐννόησαν τὸν κατ' αὐτὸ σκοπὸν τῶν πραγμάτων. Ἐὰν δὲν ἀποδεχθῶσι τὸ μέτριον τοῦτο, ἐγὼ ἔχω πειστήρια ἐν χερσὶ ν' ἀποδείξω καὶ τὸ ἐναντίον, τὸ χεῖρον δι' αὐτούς, ὅτι ἐὰν ἐννόησαν ἅπαντες, πάλιν ἠθέλησαν νὰ μὲ παρασύρωσιν αὐτοὶ καὶ ὄχι οἱ Ἀντ. Γεωργίου καὶ Δόστης, καὶ νὰ μὲ μεταχειρισθῶσιν ὡς ὄργανον· *ἀρχή τοῦ ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα ἀπὸ καιροῦ ἤδη ἐς κόρακας πεμφθεῖσα.* Ὁ πάντων δὲ σοφώτατος διδάσκαλος χρόνος θέλει ἀναμφιβόλως ἀνακαλύψει ἐν οὐ μακρῷ χρόνῳ, ἂν τοὐναντίον τὰ μέλη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπῆς δὲν ἐγένοντο αὐτοὶ ἄλλων ὄργανα, καὶ ἂν ἡ διατριβή των δὲν ἦναι ἀνωτέρα τῶν κατὰ γραμματικὴν δυνάμεών των, καὶ ἂν δὲν ἐμηχανεύθησάν τινες νὰ χανδακώσωσι τὸ βιβλίον μου, φόβῳ μὴ εἰς φῶς προκύψῃ ἡ ἀλήθεια ἢ ἄλλους ἀσχημίζουσα. Ἢ ἀληθῆ ἢ ψευδῆ ἢ καὶ ἀμφότερα περιέχει τὸ βιβλίον μου. Δίκαιοι καὶ φρόνιμοι ἄνθρωποι ἤθελον προθυμηθῆ νὰ εὕρωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποδώσωσιν ἑκάστῳ τὸ ἀνῆκον αὐτῷ. Ἤδη ὁ ζωηρὸς κ. Χρ. Κιτζούλης εἶπεν ἐνταῦθα «Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Βούρη μᾶς ἔκαμεν οὐδέν». Ποῦ τὰ ἤξευρεν ὅλα καὶ τὰ εἶπεν ἀπαράλλακτα; Ἐλεεινολογήσας δὲ τὸν πρωτόπαππα Παππακοτρῶτσον ὅτι ἐξεστόμισεν ἀληθείας τινὰς ἐν τῷ βιβλίῳ μου περιεχομένας, οἷαι αἱ ἐν σελ. 61 στ. 1 καὶ ἑξῆς «ἄμ' ξεύρω τί ἔκαμεν ὁ Μπάσιος καὶ ὁ Σούρβης» κλπ. καὶ αἱ «ἀλλ' ἔχομεν καὶ ἡμεῖς στὴν πατρίδα, ἀλλ' ἔχετε κ' ἐσεῖς ἐδῶ χειροτέρους» καὶ ὅτι ὡμολόγησεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Παππακοτρῶτσος ὑπελόγιζεν ἐν Δελβινακίῳ ὤν, ὅτι δὲν εἶχεν νὰ λάβῃ ἡ Κοινότης πλείονα τῶν 4—5,000 δραχ. προσέθεσεν οὕτω· «Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι καὶ ὁ ἐν Ὀδησσῷ προσωρινῶς διατρίβων κ. Χρ. Τζαγκούλης εἶναι ἐναντίος».

Οἱ φύσει ἀγαθοὶ ἐν γένει πατριῶταί μου ἐξαχθήσονται ἀπὸ τῆς πλάνης. Ὀλίγη ὑπομονή, καὶ ὁ τὴν ἀλήθειαν σκοτίζων πέπλος ἀρθήσεται. Ἐγὼ δὲ στρατιώτης πιστὸς τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος μου ἐφ' ὅσον δύναμαι θὰ μένω.

Ἀθήνησι, 13/25 Μαρτίου 1881.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000023497

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

27
46
162
108
1242